

Tilltalade 3 st

Parter och domslut

Mohammad Elewi

Parter

Tilltalad

MOHAMMAD Jasim Elewi, 19911005-8196
Censorsgatan 1 C Lgh 1101, 215 50 Malmö
Medborgarskap: Irak, Sverige

Offentlig försvarare

Advokat Eva Bäckström
Tiger Advokater AB
Göran Olsgatan 1, 211 22 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Lina Wiktor
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande (part)

Sekretess 2
Sekretess på adress

Målsägandebiträde

Advokat Anders Malm
Advokatbyrån Anders Malm AB
Kärleksgatan 2 A, 211 45 Malmö

Domslut

**Åtal som Mohammad Elewi frikänns från
Grov våldtäkt mot**

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress
Bangårdsplatsen 2
Malmö

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00-16:00

Telefon
040-35 30 00

E-post
malmo.tingsratt@dom.se
Webb
www.malmotingsratt.domstol.se

barn, 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013, 2011-04-01, Malmö stad

Skadestånd

Sekretess 2s begäran om skadestånd avslås.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens samt vittnet Sekretess 10:s identiteter. Detta innefattar identitetsuppgifter och uppgifter som kan leda till att identiteterna kan klarläggas i vid huvudförhandlingen förebringade handlingar samt i ljud- och bildupptagningar av förhör. Detsamma gäller målsägandens identitetsuppgifter som framgår av partsbilagan till denna dom.

Ersättning och återbetalning

Eva Bäckström får ersättning av staten med 214 754 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 143 541 kr arbete
- 25 177 kr tidsspillan
- 3 085 kr utlägg
- 42 951 kr mervärdesskatt

Anders Malm får ersättning av staten med 91 988 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 66 420 kr arbete
- 6 750 kr tidsspillan
- 420 kr utlägg
- 18 398 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Salwan Marwan Sharif

Parter

Tilltalad

Salwan Marwan Sharif, 19930505-6674
Kollegiegatan 9 A Lgh 1002, 214 54 Malmö

Försvare

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Skeppsbron 5, 211 20 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Lina Wiktor
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande (part)

Sekretess 2
Sekretess på adress

Målsägandebiträde

Advokat Anders Malm
Advokatbyrån Anders Malm AB
Kärleksgatan 2 A, 211 45 Malmö

Domslut

Åtal som Salwan Marwan Sharif frikänns från

Grov våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013, 2011-04-01, Malmö stad

Skadestånd

Sekretess 2s begäran om skadestånd avslås.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens samt vittnet Sekretess 10:s identiteter. Detta innefattar identitetsuppgifter och uppgifter som kan leda till att identiteterna kan klarläggas i vid huvudförhandlingen förebringade handlingar samt i ljud- och bildupptagningar av förhör. Detsamma gäller målsägandens identitetsuppgifter som framgår av partsbilagan till denna dom.

Ersättning och återbetalning

Salwan Marwan Sharif tillerkänns ersättning för rättegångskostnader med 186 765 kr varav 128 973 kr avser juridiskt arbete, 20 493 kr avser tidsspillan och 37 353 kr avser mervärdesskatt

Johan Omara

Parter

Tilltalad

JOHAN Omara Omara, 19940316-2770

Professorsgatan 10 B Lgh 1302, 215 53 Malmö

Offentlig försvarare

Advokat Drilon Muhaxheri

Advokaterna Hurtig & Partners Syd AB

Skeppsbron 5, 211 20 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Lina Wiktor

Åklagarmyndigheten

Malmö åklagarkammare

205 90 Malmö

Målsägande (part)

Sekretess 2

Sekretess på adress

Målsägandebiträde

Advokat Anders Malm

Advokatbyrån Anders Malm AB

Kärleksgatan 2 A, 211 45 Malmö

Domslut

Åtal som Johan Omara frikänns från

Grov våldtäkt mot barn, 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013, 2011-04-01, Malmö stad

Skadestånd

Sekretess 2s begäran om skadestånd avslås.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens samt vittnet Sekretess 10:s identiteter. Detta innefattar identitetsuppgifter och uppgifter som kan leda till att identiteterna kan klarläggas i vid huvudförhandlingen förebringade handlingar samt i ljud- och bildupptagningar av förhör. Detsamma gäller målsägandens identitetsuppgifter som framgår av partsbilagan till denna dom.

Ersättning och återbetalning

Drilon Muhaxheri får ersättning av staten med 172 594 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 112 914 kr arbete
- 24 975 kr tidsspillan
- 186 kr utlägg
- 34 519 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktilaga 155, 2023-05-26, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Salwan Marwan Sharif, Johan Omara och Mohammad Elewi ska dömas för grov våldtäkt mot barn (antal brott: 3) enligt 6 kap 4 § 1 st och 3 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013.

Gärningsbeskrivning

1.1 GROV VÅLDTÄKT MOT BARN (Mohammad Elewi, Salwan Marwan Sharif och Johan Omara) (1200-K48901-11)

Mohammad Elewi, Salwan Marwan Sharif och Johan Omara har tillsammans och i samförstånd utsatt målsäganden, som var 14 år, för samlag och andra sexuella handlingar jämförliga med samlag. Mohammed Elewi har inledningsvis försökt att ha samlag med målsäganden genom att trycka henne mot en vägg, dra av hennes trosor och byxor samt trycka sin penis mot hennes underliv i syfte att penetrera henne. Därefter har Johan Omara och Salwan Marwan Sharif burit målsäganden till en buske, tagit av henne trosor och byxor varefter Johan Omara genomfört vaginalt samlag med målsäganden och Salwan Marwan Sharif fört in sin penis i målsägandens mun. När målsäganden därefter befunnit sig på en brygga har Johan Omara genomfört vaginalt samlag med målsäganden, Mohammed Elewi penetrerat henne analt med sin penis och Salwan Marwan Sharif kysst henne.

Målsäganden deltog i samlagen och de sexuella handlingarna som en följd av att de tilltalade använt visst våld och betvingat henne genom att bland annat hålla tag i henne, bära henne, dra ner hennes trosor och byxor samt sära på hennes ben. Målsäganden deltog vidare som en följd av att de tilltalade otillbörligen utnyttjat att hon på grund av berusning befann sig i ett hjälplöst tillstånd.

Det hände den 1 april 2011 på Ribersborgsstranden, Malmö stad.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom flera gärningsmän förgripit sig på målsäganden och deltagit i gärningen samt genom att gärningen med hänsyn till målsägandens ålder och berusning varit särskilt hänsynslös.

Johan Omara, Mohammad Elewi och Salwan Marwan Sharif begick gärningen med uppsåt. De hade åtminstone skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år.

Skadestånd

Sekreteress 2 har begärt att Mohammad Elewi ska betala skadestånd med 140 000 kr. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 1 april 2011 tills betalning sker.

Det har också begärts att beloppet ska betalas solidariskt med Salwan Marwan Sherif och Johan Omara.

Sekreteress 2 har begärt att Johan Omara ska betala skadestånd med 140 000 kr. Ränta

enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 1 april 2011 tills betalning sker.

Det har också begärts att beloppet ska betalas solidariskt med Salwan Marwan Sharif och Mohammad Elewi.

Sekretess 2 har begärt att Salwan Marwan Sharif ska betala skadestånd med 140 000 kr.

Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 1 april 2011 tills betalning sker.

Det har också begärts att beloppet ska betalas solidariskt med Mohammad Elewi och Johan Omara.

Skäl

YRKANDEN M.M.

Åklagaren och målsäganden (sekretessbelagt namn) har yrkat på sätt som framgår ovan. Målsäganden har biträtt åtalet.

Mohammad Elewi, Salwan Sharif och Johan Omara har var och en förnekat gärningen. De har vidgått att de har varit på plats vid det aktuella tillfället och umgåtts med bland annat målsäganden men anför att de, varken ensamma eller tillsammans i samförstånd med varandra, genomfört samlag eller andra sexuella handlingar jämförbara med samlag med målsäganden. De har under alla förhållanden motsatt sig att våld använts, att målsäganden befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd samt att de haft uppsåt till att målsäganden var under 15 år, eller haft skälig anledning att anta att hon var under denna ålder.

Mohammad Elewi, Salwan Sharif och Johan Omara har var och en motsatt sig målsägandens skadeståndsanspråk och förklarat att inget belopp kan vitsordas som skäligt i och för sig. De har godtagit sättet att beräkna ränta.

UTREDNINGEN

Bevisningen som sådan

Mohammad Elewi, Salwan Sharif och Johan Omara har hörts över åtalet.

På åklagarens begäran har förhör hållits med dels målsäganden, dels vittnena Rebecca Anstrin, Rosalie Anstrin, Sara Canka, Daniel Ahrens, målsägandens mamma (sekretessbelagt namn) samt Milad Toma.

Inför förhören med målsäganden, Rebecca Anstrin och Sara Canka har videoinspelade förhör (hädanefter videoförhör) med dessa, genomförda av polisen i april 2011, spelats upp. Detta har skett på åklagarens begäran och med stöd av 35 kap. 15 § rättegångsbalken. Målsäganden och nämnda vittnen har närvarat vid uppspelningarna av sina respektive videoförhör.

Uppgifter som polismannen Jonathan Loman nedtecknat i en PM den 1 april 2011 har på åklagarens begäran, utan erinran från de tilltalade, åberopats med stöd av 35 kap. 14 § första stycket 1 rättegångsbalken.

Åklagaren har vidare redovisat den skriftliga bevisning m.m. som anges i stämningsansökan. Även Mohammad Elewi, Salwan Sharif och Johan Omara har hänfört sig till denna bevisning samt åberopat viss egen skriftlig bevisning. Målsäganden har åberopat samma bevisning som åklagaren.

Bakgrund

Kvällen den 1 april 2011 festade de tre vännerna Mohammad Elewi, Salwan Sharif och Johan (tidigare Yahya) Omara (hädanefter Mohammed, Salwan och Johan) tillsammans med målsäganden och hennes kompisar Rebecca Anstrin, Rosalie Anstrin och Sara Canka (tidigare Lindgren) (hädanefter Rebecca, Rosalie och Sara) på Ribersborg i Malmö. Dessförinnan hade målsäganden kontaktat Mohammad och tagit initiativ till sammankomsten.

Vid tillfället var målsäganden 14 år (ca 14 år och sex månader), Rebecca 15 år, Rosalie 13 år och Sara 15 år. Mohammad var 19 år, Salwan 17 år (och skulle fylla 18 år inom en dryg månad) och Johan 17 år (nyss fyllda).

Festkvällen ägde rum på brygga 6 vid det så kallade handikappbadet (numera Öresunds funkis eller funkisbadet). Rebecca och Rosalie anslöt efter att de andra redan befunnit sig på platsen ett tag.

Målsäganden och Sara hade med sig alkoholhaltig cider och killarna en flaska vodka. Samtliga drack alkohol, om än i varierande omfattning. Det har inte framkommit att någon annan deltog i festen. Rebecca och Rosalie är syskon. I närheten av bryggan fanns vissa byggnader och buskage, sedan dess har bygganden som inhyser Naturum Öresund tillkommit.

Enligt de uppgifter som framkommit i målet har festen avslutats runt kl. 22, vid vilken tidpunkt det hade hunnit bli mörkt. Det har framkommit uppgifter från flera av festdeltagarna att målsäganden var ledsen och grät i samband med att festen avslutades. Därefter hämtades målsäganden på cykel av en tjejkompis till henne, Mimmi.

Något senare under kvällen påträffades målsäganden i stan av sin mammas dåvarande sambo, Daniel Ahrens (hädanefter Daniel), och kördes av honom till sjukhuset. Sedan målsäganden uppgett att hon hade våldtagits tillkallades polis. Polisen höll på plats ett inledande förhör med målsäganden och polismannen Jonathan Loman (hädanefter polisen Jonathan) samtalande med Daniel. Enligt anteckningarna från det inledande polisförhöret uppgav målsäganden bland annat att killarna som hon varit med under kvällen var Mohammed (hädanefter med stavningen Mohammad), kallad Momme, Ramis och Johan. Därefter upprättades en anmälan av polisen och en kroppsundersökning genomfördes av sjukvårdspersonal. Vidare togs målsägandens trosor och tights i beslag av polisen.

I anmälan angavs bland annat att det var fråga om en våldtäkt på Ribersborgsstranden genom att flera gärningsmän utfört oralt, analt samt vaginalt samlag med målsäganden mot hennes vilja och då hon varit berusad. Det angavs även att målsäganden inte hade några för patrullen tydliga skador och att målsäganden inte kände någon smärta, samt att gärningsmännen var vid namn Ramiz (hädanefter med stavningen Ramis), Mohammad och Johan och att målsäganden hade träffat killarna vid ett tidigare tillfälle. Slutligen angavs det även att någon exakt brottstid inte kunde fastställas eftersom målsäganden var så berusad under händelsen att hon inte haft någon uppfattning om tiden.

I protokollet från kroppsundersökningen angavs, utifrån målsägandens uppgifter, bland annat följande beträffande övergreppet. Målsäganden hade under kvällen träffat ett gäng kompisar (killar och tjejer) och samtliga killar (3 stycken, födda 90–94) hade tafsat samt tvingat till sig samlag – oralt, vaginalt och analt. Det hade skett utomhus av flera förövare som målsäganden kände. Förvarna hade inte använt våld eller vapen/tillhygge. Det angavs även att målsäganden frivilligt hade intagit alkohol. Vidare angavs det att en förövare hade ejakulerat i målsägandens mun, att kondom inte använts, att penetration med fingrar eller föremål hade skett, liksom slickningar på målsägandens hals, samt att beröring skett av könsorgan. Slutligen angavs det att målsäganden efter övergreppet inte hade duschat eller badat, defekerat (dvs. bajsat), bytt tampong/binda, kräkts, borstat tänderna, bytt trosor, eller bytt kläder, men att hon hade mikterat (dvs. kissat) och ätit eller druckit.

Avseende undersökningen av målsäganden angavs bland annat följande. Målsägandens kropp (huvud och hals, mun och svalg, bröstorg, rygg och buk, armar och händer, skinkor ben och fötter, inre och yttre könsorgan samt analområdet) undersöktes utan anmärkningar. Provtagning med bland annat tops gjordes på/i halsen, munhålan, läppar, svalg, händer, slidöppningen/mellangården, livmodertapp, bakre formix, cervix, ändarmsmyrningen samt längre upp i ändtarmen. Även kamning/tejpning av målsägandens könsområde gjordes. Något blodprov på målsäganden togs inte den aktuella natten, utan först senare efterföljande dag. Detta eftersom målsäganden uppgett att hon var rädd för nålar och ville ha sin mamma vid sin sida vid sådan provtagning.

Den 6 april 2011 hölls ett nytt förhör med målsäganden som spelades in med video. Utifrån de uppgifter om gärningsmännen som målsäganden hade lämnat i sina förhör försökte polisen identifiera dessa. De telefonnummer som målsäganden hade uppgett tillhöra Mohammed och Ramis fanns inte i registrerade i polisens system, men skickades till försäljningshemsidan Blocket för att kontrollera om de hade använts av någon användare där. Svaret från Blocket var att ett av numren, det som skulle tillhöra Ramis, var registrerat på en person med användarnamn Sharif Marwan (Marwan är Salwans mellannamn). Eftersom det i utredningen framkommit uppgifter om personen benämnd Ramis gick på St. Petriskolan togs det en kontakt med sagda skola. Skolan bekräftade att Salwan var elev där och tillhandahöll ett fotografi på honom.

Den 14 april 2011 hölls ytterligare ett videoförhör med målsäganden. Också målsägandens vänner Rebecca, Rosalie och Sara blev föremål för videoförhör under samma månad (som redan konstaterats har inspelningen av förhöret med Rosalie senare inte kunnat återfinnas).

Vid fotokonfrontationer under videoförhören pekade målsäganden och Sara ut Salwan som Ramis. Rebecca pekade ut honom som den av de tre killarna som varit med på festen och som inte var Mohammad eller Johan. I likhet med övriga tjejer i kompisgänget uppgav Rebecca att denne kille hade burit en blå tröja (eller linne, beskrivningarna varierade något). Också Rosalie pekade ut Salwan som killen i blått linne, men var inte riktigt säker.

Målsäganden och hennes vänner beskrev, och i förekommande fall benämnde, sammanfattningsvis de tre killarna på följande sätt.

Enligt målsäganden hade Momme/Mohammad bland annat blå jacka med orange huva, möjligen örhänge och tandställning (vilket Mohammad hade under denna tidsperiod enligt journalutdrag). Johan hade bland annat ett vitt linne. Ramis (som hon alltså pekade ut som Salwan) hade bland annat en blå Nike t-shirt (eller "halv t-shirt").

Enligt Rebecca hade Mohammad bland annat svart tröja, tandställning och troligen ett örhänge. En av killarna hade bland annat vit tröja. En annan (som hon alltså pekade ut som Salwan) hade bland annat blå tröja.

Enligt Rosalie hade Momme bland annat mörk tröja, örhänge och tandställning. Johan hade bland vitt linne. En annan kille hade bland annat blått linne (som hon alltså med osäkerhet pekade ut som Salwan).

Enligt Sara hade Momme bland annat blå jacka med mörka kläder under och tandställning. Johan hade vit tröja/vitt linne. Ramis (som hon alltså pekade ut som Salwan) hade blå t-shirt.

I början på maj samma år anhölls och förhördes Salwan som misstänkt i ärendet, men släpptes sedan.

Sebare samma månad hölls även ett förhör med Daniel.

Sedan målsägandens trosor och tights, och topsningar från kroppsundersökningen av henne, skickats för analys inkom ett utlåtande från dåvarande Statens Kriminaltekniska Laboratorium. Av detta framgick bland annat att sperma inte hade kunnat påvisas i vaginalprov, munprov, provtagning från läppar eller i provtagning från hals. I analprovet påvisades ett fåtal spermier med mikroskopi, vid DNA-analys kunde DNA som kunde jämföras mot person dock inte påvisas. Vad gäller målsägandens trosor påvisades sperma i fyra områden i grenpartiet och i ett område på bakstycket. I en undersökt besudling på utsidan av hennes tights påvisades också sperma. Resultaten av analysen talar extremt starkt för att sperman på trosor och tights inte kommer från Salwan. Vad gäller tightsen visade analysen en blandning av DNA från minst två personer. I denna del talade resultaten vidare starkt för att del av DNA:t kommer från den person vars sperma påvisats på trosorna, om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. Resultaten talade även i någon mån från att del av DNA:t kommer från målsäganden.

Efter visst ytterligare utredningsarbete lades förundersökningen ner i september 2011.

Efter att nästan 12 år förflutit misstänktes Mohammad i januari 2023 för ett annat brott och frihetsberövades (sedermera även genom häktning) och topsades därför. När hans DNA-profil jämfördes med Nationellt Forensiskt Centrums (NFC) spårregister visade det sig att analysresultaten talar extremt starkt för att DNA:t från sperman i målsägandenas trosor kommer från honom, om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting. En koppling mellan honom och såväl målsägandens trosor som tights kunde således konstateras.

Förundersökningen återupptogs därför och Mohammed begärdes, och förklarades den 20 januari 2023, häktad i förevarande ärende (häktningsbeslutet avseende den andra brottsmisstanken hävdades i samband härmed). Därefter begärdes en förnyad analys av det arkiverade analprov som tagits från målsäganden. På grund av teknikutvecklingen på området påvisades denna gång DNA som kunde jämföras mot person. Analysresultaten talar extremt starkt för att även detta DNA kommer från Mohammad, återigen om man bortser från möjligheten att det kommer från en nära släkting). Av analysen framgår dock inte om träffen avser prov från tops vid ändtarmsmyningen eller längre upp i ändtarmen.

Under häktningstiden har Mohammad berättat om Salwan och Johan som de personer han var tillsammans med den aktuella kvällen på Ribersborgsstranden. Sedan dessa anhållits begärdes de därför, och förklarades den 24 mars 2023, häktade i målet.

Inom ramen den återupptagna förundersökningen har under våren 2023, utöver förhör med de tre tilltalade, nya förhör hållit med målsäganden, Rebecca, Rosalie, Sara och Daniel. Även målsägandens mamma och de tilltalades gemensamma vän från 2011, Milad Toma (Milad), har förhörts. Milad var vid den i målet aktuella tidpunkten även bekant med målsäganden.

Vidare har topsningar av målsägandens händer, och tejpfolie för främmande hår från kamningen av hennes könsområde, från 2011 sickats på analys. Från provet från höger hand kunde en spermie påvisas, men inte något detekterbart DNA. På höger hand kunde sperma inte påvisas. I tejpfolien iaktogs inte något hårstrå lämpat för DNA-analys.

De hördas uppgifter m.m.

Tingsrätten redovisar i det följande vad som framkommit vid förhören, utöver det som redan angetts i bakgrunden. Det bör poängteras att det är fråga om sammanfattande redogörelser som inte exakt återspeglar hur de hörda lagt fram uppgifterna. Det är inte heller nödvändigtvis så att uppgifterna återges i den ordning de avgetts, utan som tingsrätten uppfattat att förhörspersonerna har beskrivit händelseförloppet kronologiskt (vilket vad gäller framför allt målsägandens videoförhör har varit förenat med vissa svårigheter).

Vid förhören under huvudförhandlingen har förhørsanteckningar från förundersökningen lagts fram av parterna. I den mån de hörda har lämnat några kommentarer till anteckningarna återges även dessa i sammanfattning.

Även innehållet i polisen Jonathans PM redovisas.

Målsäganden

Videoförhör den 6 och 14 april 2011

Hon hade träffat Momme, som egentligen heter Mohammad, på aq-va-kul när hon var där med kompisar. Ramis var också med då. Hon tror att det var en eller två månader innan den aktuella kvällen. Efteråt letade Momme upp henne på facebook där de bytte nummer och sedan sms:ade med varandra. Momme visste hur gammal hon var, hon tror att hon sade det när de träffades på aq-va-kul. Man kan även se på hennes facebook att hon är 96:a. Hon tror att även att de andra killarna visste hur gammal hon var, men de frågade inte om hennes ålder på stranden.

Hon kontaktade Momme och sade att de skulle ha fest på stranden. De träffades på busshållplatsen innan Sibbarp och killarna följde med dem. De skulle egentligen vara på Sibbarp men gick tillsammans till Ribban i stället. Hennes tjejkompisar hade inte träffat killarna innan kvällen på Ribban.

På Ribban drack de och de flesta blev fulla, förutom Rebecca som inte drack. Sara drack inte heller så mycket. Men hon och Rosalie var packade. Hon drack 2,5-3 cider och en klunk vodka. Hon blev full, hennes huvud hängde och hon ville lägga sig ner. Efter ett tag såg hon lite suddigt i någon minut.

Först var stämningen lugn. De satt och snackade och hade kul. Hon hånglade frivilligt med killarna på bryggan. Det var innan allt gick över styr. Sedan började killarna dra i väg henne från bryggan och försökte få henne till att ha sex med dem och sådant.

Momme drog i väg henne ensam till de gröna husen. Han sade att de skulle ha sex men hon sade att hon inte ville. Först ville han göra det analt, men hon sade att hon inte vill ha sex och att hon aldrig hade oskyddat sex. Då tog han fram en kondom och när han släppte taget om henne, för han tryckte henne mot husväggen, för att öppna den sprang hon i väg till bryggan. Hon vet inte om det var då han tog henne igen. Han drog med henne flera gånger från bryggan. Hon försökte springa från honom flera gånger. Hennes kompisar sprang efter och hörde henne skrika och skulle hjälpa henne från killarna. Hon kommer inte ihåg vad han gjorde men någon gång satte han henne på bänken, en gång trillade hon ner på gräset och en gång drog han henne till husen. Han drog henne genom att hålla henne om axlarna.

Vid husväggen tryckte han henne mot väggen/höll sina händer mot väggen över hennes axlar, så att hon inte hade möjlighet att gå därifrån. Han drog ner hennes trosor och tights och försökte föra in sin penis. Hon sade till honom till att hon inte ville. Han sade till henne att inte skrika så högt. Han spottade på sin hand och tog det på sin penis som glidmedel. Han lyckades inte komma in helt med sin penis eftersom hon hela tiden försökte avbryta honom. Den kom väl in en bit. Det var när hon sade till honom att hon inte har oskyddad sex som han släppte henne och tog fram en kondom och hon sprang i väg. Hon kunde springa, men sprang lite konstigt.

När de kom ut på bryggan igen satte hon sig i någons knä, hon tror Ramis. Hon vet inte vad hon tänkte efter det som hade hänt med Momme. Hon tänkte väl att hon inte ville ha sex med honom eller någon av dem. Hon visste inte vad hon skulle göra. Hon kunde ju skrika och så, men de var ändå tre stycken. Om hon hade ringt någon kunde de tagit mobilen.

Sedan satt de och bara och drack och snackade, hon minns inte om vad.

Hon vet inte vad som hände sedan. Hon vet inte om det var då hon ställde sig upp och killarna bar i väg henne. De bar henne hela tiden, eftersom de visste att hon skulle ha sprungit ifrån dem annars. Och de skulle ta henne till buskar och sådant.

Hon tror det var någon som bar henne. Hon tror att det var Johan eller Ramis som bar henne, det var någon av dem två, när de tog henne till buskarna. De bar henne så att hon hade sina ben runt en av deras midjor. Hon vet inte var Momme var då, hon såg inte honom alls. Men Momme bar henne också någon gång i famnen.

Sedan Johan eller Ramis burit henne till buskarna ställde de henne upp och drog ner hennes tights och trosor till mitten av låret, hon tror att det var Johan som gjorde det. Johan lade henne ner försiktigt och rättade till hennes ben så att de var raka. Hon låg först med knäna uppe eftersom hon inte ville, sen så lade han ner dem. Johan särade hennes ben litet, hon vet inte. Hon sade att hon inte ville ha sex. Johan tog in sin penis i henne, då låg hon och halvsov nere på gräset bland buskarna. Hon sade "aj aj" och bad honom sluta, eftersom det gjorde ont. Han sade typ "nej nej, ta det lugnt". Hon hade halvöppen mun, så Ramis passade på att ta in sin penis i hennes mun. Hon vet inte om hon försökte putta bort Ramis. Ingen av dem hade kondom. Hon fick någonting i munnen av Ramis som hon svalde. Sen så ville Johan slicka henne. Han kom ner med huvudet och nuddade hennes kön lite med tungan, men hon puttade bort det.

Hon kommer inte ihåg om hon skrek, men hennes kompisar sade att hon skrek jättemycket. / Hon vet inte om hon skrek hela tiden, hon skrek när hon kunde. Hon minns att hon ropade mycket på Sara, men även på Rebecca och Rosalie.

Johan och Ramis avbröt bara för att hennes tjejkompisar kom och letade efter henne. Då drog de upp henne och klädde på henne och sig själva. Sedan gick hon mot tjejerna.

Sedan stod hon helt plötsligt på knäna på bryggan och tjejerna sade att de skulle gå. Tjejerna skulle gå hem. Hon skulle gå och hämta sin väska och bad dem vänta. / När de skulle gå hem så drog killarna med henne till bryggan. Hennes tjejkompisar var någon annanstans. Så hon var själv på bryggan med killarna

Efter det stod hon upp och Johan drog ner hennes byxor. Hon vet inte hur de hamnade i den situationen, killarna bara omringade henne. Killarna samarbetade liksom, men hon tror inte att de sade någonting. Ramis började först hångla med henne litet och Johan var där fram, och försökte ha vaginalsex med henne, men hon vet inte om han kom in helt. Momme var där bak och hade analsex med henne. Hon kände att han hade sin penis i henne och det gjorde ont där bak. Sedan tror hon att Momme slutade. Ramis hånglade inte med henne hela tiden. Hon tror inte att någon av dem fick utlösning. Det varade max 5-6 minuter.

Hon minns inte om hon sade ifrån, men Rosalie och Sara sade att hon skrek. Hennes vänner hörde henne skrika jättemycket, men försökte inte göra någonting när hon var ute på bryggan eftersom de var tvungna att ta hand om Rosalie. Hon vet inte hur det avslutades på bryggan. Antingen kom någon och hämtade henne eller så gick hon själv därifrån.

Under kvällen försökte hon putta bort killarna med händerna. Sara kom springande många gånger, efter att de hade tagit henne på bryggan. Allihop kom liksom och skulle ta henne från killarna, men hon lyckades inte rymma.

Sedan gick hon på gräsmattan med sina vänner. Hon grät eftersom hon var chockad. Även Rosalie grät. De satte sig på en bänk och hon ringde upp Mimmi, för att denna skulle hämta henne. När de väntade kom killarna dit. Ramis torkade hennes tårar och sade han att han älskade henne. Någon gav henne pengar till bussen. Rebecca gav henne det också. Hon berättade för Rebecca att de hade våldtagit henne.

Därefter kom Mimmi dit. Mimmi skrek på killarna och frågade varför de höll på med henne. Då sade killarna att det hade varit tre andra killar.

Mimmi skjutsade henne på cykel och sedan tog de två bussen. Eftersom Mimmi skulle ut och festa bytte hon buss till Bellevue. Hon ringde Rebecca som kom och mötte henne. Hon ringde även Sara så kom precis när också Daniel kom. Hon berättade för honom vad som hänt. De körde ner på Ribban och letade efter killarna. Sen skjutsade han henne till sjukhuset och ringde polisen. Hon tog inte blodprov på sjukhuset under natten, utan dagen efter, eftersom hon hatar det och inte ville ta det utan bedövningssalva.

Daniel hade ringt och sms:at massa under kvällen, men hon hade inte svarat. Eftersom hon var full, och på grund av vad som hänt, ville hon inte komma hem utan i stället sova hos Mimmi eller Sara.

Efteråt fick hon höra av tjejerna att Momme hade tagit in sin penis i Rosalies mun, eller hade försökt det.

Hon har inte haft kontakt med Momme efteråt, men Ramis sms:ade henne och ringde eftersom han hade hittat en ring som hon tappat. Han har även sms:at att han älskat henne. Han skulle ha ringt upp henne men är rädd eftersom han hotats med att släktingar till henne vill få tag på honom. Ramis har även frågat varför hon gjort en polisanmälan. Johans nummer har hon inte.

Hon känner en kille, Milad, som känner alla tre killarna. Milad har slutat umgås med killarna efter vad de gjorde mot henne.

Hon har inte varit med om något sådant här tidigare. Men för ett tag sedan blev hon antastad av en 25-åring på aq-va-kul. Men polisen hittade inte honom så de lade ner det.

Vid huvudförhandlingen

2011 hade hon nyligen träffat Rebecca, Rosalie och Sara, men hade egentligen ingen närmare relation till Sara. Hon fortsatte att vara vän med Rebecca, Rosalie och Sara som vanligt efter händelsen. Rosalie träffade hon även lite fram till hon var 15 år, men inte de andra.

Hon är fortfarande traumatiserad och vill bara glömma bort allt egentligen. Hon kommer att berätta det hon kommer ihåg. Hon minns inte allt eftersom det är så länge sedan. Man bör hellre lite på hennes uppgifter från 2011.

Hon minns inte hur hon lärde känna någon av killarna. Hon har förträngt det mesta, till exempel att de var på aq-va kul. Vissa minnen har kommit tillbaka sedan förundersökningen återupptogs, hon kommer ihåg mer och mer. Men hon vet att hon har varit på aq-va-kul med vänner när hon älskade att bada som ung. Hon minns inte att hon träffat Mohammad och Salwan där. Hon minns att Daniel kom ditt en gång, men minns inte i vilket sammanhang. Hon minns dock det där med att hon blev antastad av en 25-åring.

Killarna visste hur gammal hon var, hon hade berättat det för dem. Hon har aldrig varit den som inte säger hur gammal hon är, utan varit ärlig med sin ålder. Som hon minns det idag sade hon sin ålder till dem när de presenterade sig för varandra på bussen på väg till stranden, eftersom hon inte kände Mommens vänner sedan tidigare. Hon tror att hon sade sitt namn och hur gammal hon var. Som hon minns det var Momme den som hon träffat innan. Hon har alltid skrivit att hon är född 1996 på facebook. Hon minns inte att hon träffat Momme på Borgarskolan.

Hon minns inte Milad idag men känner igen att hon pratat med någon kille och att hon sagt vad killarna gjorde mot henne till någon som kände dem.

Hon tror att det var hennes initiativ att träffa sina tjejkompisar på stranden och dricka cider, men minns inte hur de kom in på att de tre killarna skulle vara med. Hon ville bara ha kul och hade ingen tanke om att ha sex med någon. Hon hade aldrig druckit tidigare. Hon tog inga droger den aktuella kvällen, men fick missbruksproblem ett år senare.

Killarna ville att hon skulle dricka av vodkan. Hon drack först bara lite ur korken, men sedan tog killarna tag i flaskan och hällde vodka i hennes mun. De gjorde så med någon av andra tjejerna också, Rosalie tror hon. Hon vet inte hur mycket hon fick i sig, men för mycket för en 14 åring. Hennes känsla är de ville supa ner henne. Det var fokus på henne och Rosalie.

När hon bara drack cider var det lugnt, hon blev lite lullig. Sedan när hon drack vodka mådde hon dåligt och däckade av till och från. Det var som att hon försvann och kom tillbaka. Hon har inte fulla minnesbilder. Hon blev försvarslös och killarna kunde göra vad de ville. I början hade hon haft förmågan att ta sig därifrån. Om hon hade kunnat ta sig därifrån senare hade hon gjort det. I nyktert tillstånd kunde hon gjort mer motstånd och försvarat sig. Hon upplevde att hon var i ett hjälplöst tillstånd. Hon har sagt nej, försökt ta bort deras händer och gjort vad hon kunde. Hon kunde inte ha varit mer tydlig med vad hon inte ville att de skulle göra. Hon ropade även när de bar i väg henne.

Hon minns som små videoklipp från kvällen, men det är som att hon försvinner och sen vaknar upp. Hon minns inte att hon hånglade med alla killarna, bara med en av dem. Hon har inte ljutit 2011, uppgifterna hon lämnade då stämmer.

Hon tyckte väl att det var jobbigt när Momme drog i väg med henne. Hennes känsla idag är att hon hade fått fel uppfattning om Momme och vad killarna ville. Hon sade till att hon inte ville, men de var "på".

När Momme tog fram kondomen släppte han henne från väggen och hon sprang till sina vänner. Hon tror att Rebecca och Rosalie hade kommit till platsen då. Hon minns inte hur han gick i väg med henne, men tror att han gick bredvid och höll henne om axlarna. Hon vet att han var väldigt jobbig och hela

tiden ville försöka med henne, ta i väg henne och sådant. Hon minns inte hur många gånger han lyckades dra i väg henne, hon minns bara det där med kondomen. Hon tror det var tidigare på kvällen som Momme hade försökt dra i väg henne. Hon minns inte vad hon sade eller gjorde då, men tror att hon sade att hon inte ville gå i väg. Hon minns inte om hon fick någon reaktion, men han lyssnade inte. Hon minns inte att han drog ner hennes byxor eller trosor. Hon minns inte om hon sade något när hon sprang tillbaka till de andra. Hon rörde inte kondomen.

Hon minns inte avståndet från bryggan till det gröna huset, men tror inte det var jättelång bort. Festen var en lite bit ut på bryggan vid en bänk.

Vid buskaget minns hon bara att någon drog ner hennes byxor och lade henne ner. Hon vet inte avståndet från bryggan till buskaget. Hon vet inte vem som bar dit henne, bara att hon var i luften och ropade på Sara. Hon minns inte vem som bar henne. Hon fokuserade på sina tjejkompisar eftersom hon ville att de skulle komma och hjälpa henne. Hon ropade på Sara och Sara ropade " [målsäganden] kom tillbaka". Men hon kunde inte göra något när de höll i henne. Hon tror att hon bars med ansikte mot ansikte. Hennes minne är att en kille bar henne och att de andra två killarna gick efter. Hon tror idag alla tre killar var där. Hon fick panik när hon blev buren, undrade vad som hände och varför de inte släppte ner henne när hon ropade på sina kompisar. Hon vet inte om hon gjorde något motstånd. Hon vet att hon blev buren dit och att de ställde henne upp. Då var hon "så borta". Helt plötsligt var hennes byxor nere. Det var inte hon själv som drog ner dem, hon tror det var personen framför henne. Helt plötsligt låg hon på marken. Nu när hon har fått höra det minns hon att hon försökte täcka sitt underliv med benen. Sedan minns hon det som alla var över allt och ingenstans. Det var då hon låg ner. Hon minns inte om hon somnade eller var medvetlös men hon försvann. Någon av dem hade sitt könsorgan i hennes mun och någon sitt könsorgan i hennes kön, men hon minns inte vilka. Hon tror att det var alkoholen som gjorde att hon försvann. Hennes minne idag är att den tredje av killarna bara stod och kollade på. Som hon minns det idag avslutades det för att killarna blev stressade, eller var färdiga, och lyfte upp henne ur busken och tog på henne kläderna.

Enligt hennes minnesbilder idag lämnade hon och hennes vänner platsen stranden efter det som hände i buskaget. När det kommit fram att det inte var så kommer hon ihåg att det hände något på bryggan, eftersom hon har ett minne av att hon ser ut mot havet när tre killar är runt henne och någonting händer. Hon minns bara havet, hon ville inte fokusera på vad de gjorde. Minnet har kommit fram nu under processen. Hon minns bara att en var framför henne, en bakom och en bredvid. Hon tror inte riktigt att hon fattade vad som hände. Hon förstod efteråt när de var färdiga. Hon vet inte hur det avbröts på bryggan.

Det känns som allt gick jättefort och att hon inte hängde med.

Hon har inget minne av att hon sagt att hon ville stanna kvar med killarna.

Hon tror inte att hon hade hamnat i situationen om hon inte hade druckit. Hon tror inte att hon vågade ta sig ifrån killarna.

Hon tror att hon träffade Mohammad i sitt område kort efter händelsen och sade att hon anmält dem. Hon tror att han blev arg men minns inte. Hon minns det som att det var vid en busshållplats, men det kan vara fel.

Hon minns att hon var hi Pildammsparken på Valborg och sade till två av sina vänner att en av killarna som våldtagit henne var där. Hon kontaktade inte polisen utan gick därifrån, hon ville bara där ifrån.

Hon har inte haft någon anledning att hota Sara att säga på ett visst sätt. Hon är förvånad att Sara sagt så. De har ingen konflikt. Hon hade inte instruerat Rebecca eller Rosalie att berätta något, hon hade inte ens begärt att någon ska vittna.

Hon tror att hon tappade bort sig själv efter händelsen. Hon började missbruka och ville inte kallas för sitt namn längre. Till slut struntade hon i skolan och allt spårade ur.

Från förundersökningsprotokollet

"När de var tillbaka på bryggan cirkulerade alla killarna runt [målsäganden] och de andra två drog också iväg med henne. Hon följde med och hånglade med dem men när de blev för närgångna gick hon tillbaka. [Målsäganden] berättade att hon hånglade med alla tre på bryggan också så att alla såg." (Förhör den 1 april 2011)

– Hon minns inte om hon sagt så.

"Sedan tog Johan och Ramis [målsäganden] till en buske vid bryggan, hon tror att en av dem bar henne. Hon hånglade med dem och Johan sa till henne att lägga sig ner." (Förhör den 1 april 2011)

– Hon minns inte om hon sagt så.

"Johan rättade till hennes ben så att de låg raka. Sedan drog han av hennes tajts och trosor, tog av sina byxor, la sig på knä över henne och tryckte in sin penis i henne. Det gjorde ont och [målsäganden] sa "aj, aj, det gör ont, sluta" och hon försökte trycka bort honom men han fortsatte [avseende händelsen i buskaget, tingsrättens anmärkning]" (Förhör den 1 april 2011).

– Hon minns inte, men det är möjligt att hon gav uttryck för att det gjorde ont. Hon minns att hon sade sluta.

"[Målsäganden] gick till sina kompisar [efter händelsen i buskaget, tingsrättens anmärkning], men hon sa inget. Hon vet inte varför. De gick tillbaka till bryggan." (Förhör den 1 april 2011).

– Det kan stämma att hon sagt så, men hon minns inte om hon gick till bryggan med sina vänner.

"Efter ett tag ville hennes kompisar gå hem och [målsäganden] blev ensam kvar på bryggan med killarna som ställde sig runt henne." (Förhör den 1 april 2011).

– Hon minns inte om tjejerna varit på bryggan då.

"Mome försökte stoppa in sin penis i hennes rumpa, han höll på i 1-2 min, hon är osäker på om han lyckades, hon spände sig så mycket [avseende händelsen på bryggan, tingsrättens anmärkning]" (Förhör den 1 april 2011).

– Hon vet inte.

"Johan höll på med något men hon vet inte vad, hon hånglade med Ramis [avseende händelsen på bryggan, tingsrättens anmärkning]" (Förhör den 1 april 2011)."

–

"På frågan om det var något annat sexuellt [än händelsen i buskaget, tingsrättens anmärkning] som hände på stranden svarar hon att hon inte vet. Hon säger att hon inte vill gissa sig till något utan berättar bara det hon minns. Det kan vara möjligt att det hände något mer då det kändes som att alla var överallt." (Förhör den 31 januari 2023).

– Det kan stämma att hon sagt så. Hon mindes inte, och berättade inte om, händelsen vid väggen och bryggan då. Mer och mer minnen har kommit tillbaka efter det. Hon var mer fokuserad på busken då.

"Förra gången vi sågs så fick du frågan av mig om det hände något annat sexuellt. Då sa du att du inte kommer ihåg men att det kan vara så. Berätta vad du menar med det?"

[Målsäganden] uppger att hon inte tror det, men att de hade sagt det på sjukhuset. Men tror att det var i de regionerna.

I förhöret 2011 så berättade du om händelsen vid buskaget, med Johan och Ramiz. Men sen berättade du även om en händelse på bryggan. Minns du det nu?

[Målsäganden] skakar på huvudet. [Målsäganden] uppger att hon inte minns." (Förhör den 14 april 2023).

–Det stämmer att hon inte mindes det.

"I förhöret 2011 berättade du också om att Momme drog i väg dig till några gröna hus.

Kommer du ihåg detta?

[Målsäganden] tror att han ville att hon skulle suga av henne. [Målsäganden] sa nej och gick.

[Målsäganden] tror inte att det hände något där. Han ska ha tagit fram den eller sagt det. Det var efter allt, men [målsäganden] är osäker." (Förhör den 14 april 2023).

– Det kan stämma att hon sagt så. Hon har inte velat säga något om saker hon inte är säker på. Minnet av kondomen har kommit upp idag, men hon tror inte att hennes minnesbilder har påverkats av att hon nu sett videoförhören med henne från 2011.

Salwan

Han försöker berätta det han minns. Han har dåliga minnesbilder på grund av den tid som gått. Han kan inte vara detaljerad med vad andra har gjort eller var de befunnit sig. Den påstådda gärningen reser massa frågetecken för honom.

Han blev ombedd av Mohammad och Johan att följa med till stranden, vad han minns. De kanske tog fel buss, så de promenerade en hel del. Han vet inte vilka som var med när de gick, men Mohammed och Johan var med. De gick till stranden vid några bryggor. De skulle dricka och ha roligt.

Målsäganden var också med på stranden sitt sällskap, två-tre stycken. Han vet inte vilka vännerna var. De hade trevligt. Alla var på bryggan vid någon bänk tror han. Han minns inte hur det såg ut. Många av dem drack, men han minns inte helt. Han drack själv i alla fall. Han upplevde att han hade full kontroll. Utifrån hur han är som person kan han inte ha varit så full att han tappat kontrollen. Han vet inte hur det var med de andra, eller om någon var mer berusad än övriga. Han vet inte om målsäganden var berusad, men det kan hon ha varit. Han har i polisförhör sagt att han trodde att målsäganden var full, men kunde inte vara säker eftersom han då inte visste hur hon såg ut.

Målsäganden var flörtig och uppmärksamhetssökande mot dem. Han tror att hon var intresserad av Mohammad, han minns att de två hängde mycket ihop den kvällen. Han tror att målsäganden och Mohammad kysstes, men kommer inte ihåg.

Målsäganden försökte även flörta med honom och med Johan. Han var inte själv den som vågade ta initiativ med tjejer. Han minns inte om han kysste henne, men det kan ha hänt. Han minns inte heller om hon suttit i hans knä. Han minns inte om målsäganden och Johan kysstes, men det är möjligt att det har hänt.

Han minns att målsäganden och Mohammad gick i väg från bryggan vid något tillfälle. Han vet inte hur länge eller varför de gick i väg. Om han minns rätt var det någon gång i början, innan man hade börjat dricka. Men det var inget märkligt. De fortsatte att dricka efteråt och han tror att stämningen var som tidigare. Han var på bryggan hela kvällen fram till de skulle gå hem. Om det har hänt att han lämnade bryggan, var det i så fall för att kissa. Han har inte lämnat bryggan tillsammans med målsägande. Han minns inte om Johan gick i väg någon gång. De satt i grupp på bryggan och pratade, de var för mesta delen på bryggan allihop. Det stämmer inte att han själv, eller tillsammans med andra, har gått i väg från bryggan med målsäganden.

Han minns inte om det hände något mellan de andra killarna och målsägandens vänner. Eftersom alkohol var inblandat är det möjligt. Han tror inte att det hände något mellan honom och någon, av de andra tjejerna. Han har inte gjort något sexuellt med de andra tjejerna.

Han känner inte till att något sexuellt hände med målsäganden. Hennes sinnesstämning var bra under hela kvällen. Det var en trevlig kväll och slutade även så, förutom att det kom en jätteotrevlig tjej då. Han tror att den tjejen sade något om att de skulle gå därifrån eller att hon skulle ringa polisen, vilket gjorde honom rädd. Hon var otrevlig på grund av att de hade druckit, om han uppfattade det rätt. Det var vid någon bänk långt ifrån stranden när de skulle hem. En av målsägandens vänner blev ledsen. Alla var unga och hade druckit och var antagligen oroliga därför. Han var själv väldigt orolig för att hans föräldrar skulle få reda på det.

Sedan lämnade han och Mohammad och Johan platsen, han tror att de tog bussen.

Hans uppfattning idag är att han inte visste något om målsäganden. Hon kan ha presenterat sig. Han visste inte hur gammal hon var. Han minns inte att de pratade om de närvarandes åldrar. Mohammad kanske visste något om målsägandes ålder, denne var ju inte intresserad av henne.

Han minns inte att han haft kontakt med målsäganden, varken före eller efter händelsen. Han har inget minne av att han gett målsäganden sitt telefonnummer.

Han minns inte att han såg någon kondom eller att det pratades om någon kondom under kvällen.

När han förhördes av polisen 2011 blev han jätterädd eftersom de hade druckit när de var under 18 år, framför allt för att hans anhöriga skulle få reda på det. Han minns inte vad polisen frågade eller vad han svarade, men han berättade inte för polisen att han hade varit på platsen eller att han kände Mohammad eller Johan.

När han förhördes igen i mars 2023 var han i chock. Han mådde väldigt dåligt i arresten. Han sade att han inte varit på platsen med Mohammad och Johan. Han var rädd men uppfattade inte anklagelserna som så allvarliga. Han trodde att han skulle släppas efter frågor och förstod allvaret först efter häkttningsförhandlingen.

I förhöret i början av maj 2023 var han också rädd, även om han troligen inte sade det till polisen. Det var antagligen därför han inte sade någonting då. Han minns inte vilka frågor han fick då, men polisen kan ha frågat om han hade varit på plats på Ribersborgsstranden under 2011.

Han hade egentligen velat börja berätta tidigare men litade inte på folk och hade inte förtroende för sin försvarare, men fick inte byta. Han var i chock, visste inte vad som hänt under kvällen, och ville inte lägga sig i. Han ville inte ha förhör innan han bytt försvarare.

Han minns inte att han pratat med Milad om händelsen eller om någon polisanmälan. Det stämmer inte att han har sagt att han haft oralsex med målsäganden, eftersom han på den tiden ännu inte haft sex.

Han har inte gjort något som kunde skada målsäganden och vet inte varför hon berättat som hon har gjort. Han minns inte att han haft någon konflikt med henne.

Han och Mohammad och Johan har gått i olika skolor sedan 2011 och han har inte umgåtts med dem på senare år. Milad är en gemensam vän från den tiden. Han har ingen nära relation till Milad idag.

Han kommer inte ihåg att han kallades för Ramis eller Ramos eller om han skrivit det på facebook. Det är möjligt att han en kort period ville kallas för Ramos, efter en fotbollsspelare, och att han skrev det på facebook. Han har ett svagt minne av det men vet inte. Han har aldrig presenterat sig så.

Han minns inte om han hade träffat målsäganden innan kvällen. Han brukade gå och bada på aq-va-kul, men minns inte att han träffat henne där. Han var där med många olika, bland annat Mohammad och Johan. Han minns inte att någon vuxen pratat med dem på aq-va-kul.

Från förundersökningsprotokollet

"Han berättar att hennes sällskap gick i väg och han blev orolig och följde efter. Han säger att de satt där och att han försökte fråga om allt var bra och om hon mådde bra. Salwan berättar att hon hade tårar. Salwan berättar vidare att det senare kom en annan till platsen som troligtvis kände målsägande men som han inte kände alls." (Förhör den 3 maj 2023).

– Det kan han ha sagt, men han sade inte att det var just målsäganden som var ledsen. Han minns inte att målsäganden var ledsen. Han fick många frågor och kan ha missförstått. Han skulle säga att tjejen han pratade om mer hade ångest för drickandet än var ledsen. Han minns inte idag att tjejen hade tårar.

"Salwan säger att han inte har varit på Ribersborgsstranden mellan klockan 20-22 under 2011." (Förhör den 7 maj 2011).

– Det kan han ha sagt eftersom han var rädd.

Johan

Han blev kontaktad av Mohammad och Salwan som sade att de skulle träffa några tjejer på stranden. De tog bussen. Mohammad och Salwan sade då att de hade träffat tjejerna på ett event i Pildammsparken. Han frågade varför de inte bjudit med honom och de sade att man hade behövt vara över en viss ålder. Han tror att de träffade tjejerna när de bytte buss. De hoppade av och gick tillsammans till en strand, men ingen ville vara där. Så de gick en lång sträcka till Ribersborg. Där satt de och åt och drack och hade roligt.

Sedan från ingenstans kom målsäganden och satte sig i hans knä och kysste honom inför alla. Han tyckte det var lite konstigt eftersom han visste att hon hade något på gång med Mohammad, men han var glad att hon kysste honom.

Därefter gick målsäganden kanske till Salwan. Han satt med tjejerna resten av kvällen. Det var flörtig atmosfär, skoj och roligt. Han minns att det alltid var 3-5- personer runt honom, men att det var rörelse och att folk gick fram och tillbaka. Han vet inte vem som gick med vem. Han själv satt vid bänkarna på bryggan. Han minns inte om målsäganden gick i väg med någon under kvällen. Han var full och visste inte vad som hände runt omkring. Han har inte gått i väg eller varit avsides med målsäganden någon gång under hela kvällen. Han tror han kysstes även med två av de andra tjejerna, men inte med Rosalie.

Målsäganden kysste även Salwan och Mohammad. Det var i samband med att hon kysste honom, men hon vet inte i vilken ordning det skedde.

Mohammad blev lite pressad att dricka, men han minns inte av vem. Han själv drack mycket. Han blev berusad men var inte borta. Han kunde kontrollera sig och visste var han var. Han har ingen aning om hur det var med de övrigas berusning. I polisförhör har hans sagt att målsäganden kan ha varit litet berusad i början och senare blivit mycket fullare. Men han spekulerade bara utifrån att hon var ostadig och att han senare på kvällen gav henne stöd. Men nu vet han att det berodde på att hon hade ont i foten, vilket han inte berättat tidigare. Minnesbilden har kommit till honom nu. Han eller de andra killarna har inte hållit i målsäganden sprit. Målsäganden drack av fri vilja.

Efter ett tag så ville tjejerna hem. Eftersom de tänkte att tjejerna inte kunde gå hem själva för att det var sent, följde de med dem. Eftersom målsäganden hade ont i foten gav han henne stöd med armen när de gick längs cykelbanan. Efter en bit satte de sig på en bänk. Målsägande var fortfarande flörtig

och ville kyssa honom. Men han sade nej vilket gjorde henne litet dyster. Sedan sade tjejerna att de skulle vänta på att någon skulle hämta dem. Därefter kom en tjej med cykel och hämtade målsäganden. Sedan lämnade alla platsen. Han och killkompisarna gick sedan åt separata håll.

Det stämmer inte att målsägandens kompisar gick i förväg och kom tillbaka efter ett skrik. Det var skratt under kvällen, men har inte hört någon skrika. Han såg inte målsäganden gråta under kvällen, hon var glad och sprallig. Han har inte hört talas om, eller sett, någon kondom under kvällen.

Han har inte haft kontakt med tjejerna efteråt. På valborg i Pildammsparken pekade målsäganden på honom och sade "det var du som gjorde det" med ett leende på läpparna. Målsäganden var med en annan tjej. Han blev arg och gick. Han förstod inte vad målsäganden pratade om. Senare fick han reda på att Salwan hade tagits av polisen.

Han trodde att tjejerna var minst lika gamla som honom eftersom Mohammad inte umgicks med yngre tjejer och eftersom tjejerna hade med sig alkohol. Tjejerna såg även utifrån kroppar, smink och ansikten ut som om de var minst lika gamla som honom. Han fick inte höra något som fick honom att tro att de var under 15 år.

Han har berättat litet annorlunda för polisen eftersom han endast hade vaga minnen och då han lider av psykisk ohälsa. Han försökte hjälpa till så mycket han kunde och var inte rädd för att lämna felaktiga uppgifter. Han tänkte att polisen ändå skulle göra sin utredning och komma fram till vad som hade hänt och vad som inte hade hänt. Han lämnade inte medvetet felaktiga uppgifter, utan bara tänkte och spekulerade. Han blev pressad av att frågor ställdes många gånger och sade först att han inte mindes, men det accepterades inte. Han ville inte anklagas för att förhindra utredningen. Han har bland annat sagt att han gick i väg med målsäganden och att de blev intima och skulle ha sex samt att hon gav honom oralsex. Han berättade om ett scenario som inte stämmer. Han var helt förkrossad under det förhøret och var inte klar i huvudet. Han kunde inte äta eller sova under sina två första veckor som frihetsberövad och fick tas om hand av vårdpersonal. När han insåg att han hade sagt saker som inte stämmer försökte han samla så mycket minnen som möjligt och bad om ett nytt förhör. Då var han tydlig med att något oralsex inte ägde rum och att han och målsäganden inte försökte göra något. Han sade flera gånger att han visste att han inte hade gjort något eller rört målsäganden, men kunde inte minnas allt.

Eftersom han sedan märkte att han hade spekulerat och blandat ihop saker bad han om att få se alla videoförhör från 2011. Då fick han tillbaka flera minnen och insåg att han inte ens gick i väg med målsäganden. Han bad då om ett ytterligare förhör för att rätta till sina uppgifter. Han har varken rört, haft sex eller haft oralsex med målsäganden, vilket han berättade i det förhøret.

När han har sagt att han haft oralsex med målsäganden och även försökt ha sex med henne kan han ha blandat ihop det med en annan händelse. Han festade, drack och var "aktiv" när han var 18-20 år och kan ha blandat ihop målsäganden med en tjej som påminner mycket om henne.

Han är bra vän med Mohammad, men har inte pratat med denne på många år. De umgicks och spelade fotboll 2011. Han hade även en bra relation med Salwan, men har förlorat kontakten med denne. Milad var också med på den tiden, de umgicks mycket honom och spelade fotboll. Milad är ok men han har inte mycket kontakt med denne.

Han har inte pratat med Milad om händelsen. Han har inte sagt till Milad att han hade haft oralsex med målsäganden.

Han tror att målsäganden var rädd för sin pappa och har funderat på om det var därför hon berättade som hon har gjort, men han vet inte. De har inte haft någon konflikt.

Från förundersökningsprotokollet

"Jag minns att hon var väldigt full om jag minns rätt." (Förhör den 22 mars 2023).

– Han spekulerade bara och sade "om han minns rätt".

"Vad gjorde ni när ni gick iväg?"

Olika saker. Jag var mycket full. Jag tog av mina strumpor och gick på stranden. Jag och [målsäganden] gick åt sida och kysses. Vi försökte mer men det gick inte.

Vad menar du med att ni försökte mer?"

Jag trodde att vi skulle ha sex men det gick inte.

[...]

Försökte du?"

JA jag försökte stoppa in den.

Varför gick det inte?"

Många anledningar. Jag visste inte var. Jag tror inte att jag hade riktigt stånd." (Förhör den 22 mars 2023).

– Han sade flera gånger att han inte mindes och frågorna hade repeterats flera gånger. Han ville bara hjälpa till och var naiv.

"[Målsäganden] har berättat för polisen att killarna som hon umgås med på kvällen den 1 april har sex med henne. Vad tänker du om det?"

Jag har inte haft sex med henne, jag misslyckades. Jag vet inte vad gränsen till vad sex är men jag har inte haft det iallafall.

Om du beskriver det ni gjorde?"

Vi var vid stranden, vi gick lite bort och försökte ha sex. Jag försökte stoppa in den men det gick inte. Jag sa "vill du suga vad mig istället?". Hon sa att det smakade dåligt och jag sa att det smakade cola. Vi gjorde det och sen lämnade. Det var det jag har gjort och hela händelsen.

Ni hade oralt sex?"

Ja hon gjorde det till mig.

Vilka var ni då när det hände?"

Jag och hon, ja jag minns inte riktigt." (Förhör den 22 mars 2023).

– Han berättade något som inte stämde. Han försökte hjälpa till. Han beskrev något helt annat än vad målsäganden berättat.

"Det stämmer förra gången lämnade jag felaktiga uppgifter. [...] Det ena är att jag hade oralsex. Det har inte hänt. Jag har inte haft sex med tjejen överhuvudtaget. Det stämmer att jag har försökt att ha sex men gjorde ingenting. Jag lämnade henne, jag skämdes och gick därifrån. Ingen sex har hänt." (Förhör den 26 mars 2023).

– Det stämmer att han har sagt så. Han sade att han hade försökt, inte att han rört henne. Att han skämdes och gick därifrån var spekulationer. Hans minnen var inte tydliga då.

"Du nämnde i tidigare förhör att du försökte ha sex med målsägande [målsäganden], berätta om det?"

Vi gick lite bort och skulle ha sex men det var min första gång och jag fick inte upp den och blev nervös och skämdes.

[..]

"Beskriv era kroppar och stämningen. Hur ni var mot varandra?"

Hon låg på ryggen och jag tog av byxorna och det var bara det. Jag satt på knäna en liten bit från henne. Jag hade en grön vårjacka och hon hade byxa och en kortärmad. Hon hade svarta mörka kläder.

Vad hade ni på er när ni försökte ha sex?

Samma kläder. Jag drog ner byxorna bara. Jag minns att hon hade tröja och byxa. Jag tog inte av hennes kläder. Vi tog av våra egna kläder. Jag minns inte hur mycket hon tog av. Bara byxorna tror jag." (Förhör den 26 mars 2023).

– Det var spekulationer. Frågorna ställdes om hela tiden och han blev stressad. Han visste hela tiden att inget hade hänt. Det är svårt att minnas händelser från 2011.

Mohammad

Han brukade spela fotboll med Salwan och Johan på den tiden. Han var ganska bra vän med Salwan och hade en ännu närmare relation till Johan. Johan var som en lillebror för honom. Han var även vän med Milad då men inte så nära. Numera är Milad hans bästa vän.

En gång när han gick på SFI och hade praktik gick han och hälsade på en vän på Borgarskolan. På skolgården träffade han målsäganden och en vän till henne. De hälsade och bad honom om cigaretter. De gick utanför skolgården och rökte. Han frågade dem om de gick på den skolan och de sade ja. Han kunde inte så bra svenska på den tiden men de pratade lite mer, han minns inte om vad.

Några dagar innan den 1 april 2011 var han på aq-va-kul själv, det var på dagen under en helg, och råkade träffa på målsäganden och en annan tjejkompis till henne. Målsäganden hälsade på honom och han frågade om det var henne han hade träffat på Borgarskolan. Hon svarade ja. Han pratade lite med dem, men var sedan själv på badet. Han träffade dem igen utanför entrén efteråt. De rökte, pratade lite och sedan gick han efter att han och målsägandena bytte nummer. Han träffade ingen annan utanför. Han har aldrig träffat målsägandens styvpappa. Han har även varit på aq-va-kul flera gånger med Johan, men var själv den gången.

Några dagar senare ringde målsäganden honom och sade att de skulle festa i Limhamn. Det var max 3-4 veckor efter att han träffat henne på Borgarskolan. Han tror han var i sitt område med Johan då och berättade för honom. Sedan ringde de Salwan och åkte buss tillsammans med honom. De hoppade av på sista bushållsplatsen. Där träffade de målsäganden och en tjejkompis till henne. De satt först vid en bänk vid toaletterna i Sibbarp men blev störda av måsar. Målsäganden sade att hon kände till ett bra ställe. Så de följde efter henne i riktning mot västra hamnen.

Han tror inte de hade haft mycket kontakt innan festen, eftersom det var kort tid sedan aq-va-kul. Syftet med åka till stranden var att ha roligt och festa. Både han och målsäganden var intresserade av varandra. Det uppfattade han på festen. Hon pratade mycket med honom och var nära honom i Sibbarp och på vägen till bryggan.

Efter att de gått en lång sträcka satte de sig på en bänk på bryggan, en bit innan mitten. De började dricka, prata, spela musik från sina telefoner och ha kul. I början ville han inte dricka, men tjejerna och hans kompisar sade till honom att göra det. Det var mest målsäganden som sade till honom att dricka. Han ville inte vara tråkig, och tyckte det var litet pinsamt, så därför drack han med dem. Men ingen tvingade honom. Målsäganden fyllde på hans mugg flera gånger. Målsäganden drack lite av vodkan också, frivilligt ur en mugg. Hon blev inte i hälld vodka. Även hennes kompisar drack frivilligt. När han satt på bänken satt målsäganden i hans knä. De började hångla. Han vet inte vem som började men det var frivilligt från målsägandens sida. Målsäganden sade att hon ville sova hos honom eftersom hon skulle bli full och inte ville gå hem till sina föräldrar, han sade ok.

De hånglade ganska mycket på bänken. Efter en stund blev han kissnödig och gick och kissade själv, det var inte så långt in till land, på sandstranden där det fanns kullar och sådant. Han kommer inte ihåg om det fanns något buskage i närheten. När han var färdig tog han på sig en kondom. Inte för att han

tänkte att han skulle ha sex med målsäganden, utan för att han inte ville smutsa ner sina kläder. Han hade stånd och visste att han hade snabb utlösning. Han gick tillbaka till bryggan och fortsatte vara med på festen. Målsäganden satte sig gränsle över honom, hon började hångla hårt med honom. Han fick utlösning när hon rörde sig i hans knä. De höll på av och till i kanske 20 minuter och alla såg det. De andra satt och pratade, drack och lyssnade på musik. Efter en stund sade han att han behövde gå och kissa. Målsäganden följde med honom eftersom hon också ville kissa. Han pratade lite med de andra först, sen sade målsäganden till honom att komma. De gick tillsammans och nära varandra. Han höll armen om midjan på henne. Ungefär 20 meter från bänken på bryggan satte sig målsäganden och kissade. Han stod nära henne och tog av sig kondomen innan han kissade. När han gjorde det fick han sperma i sin hand och utanpå sina byxor. Han var lite full och kommer inte ihåg inte hur han reagerade på det. Sedan kastade han i väg kondomen. Målsäganden såg det och började skratta och sade att det var äckligt. Han har inte sett att hon rörde kondomen. Han gick tillbaka till de andra vid bänken och målsäganden gick en liten bit, 10-15 meter kanske, efter honom. När de kom fram berättade hon för alla att han hade haft en kondom som han kastat. Han tror att killarna började skratta och att tjejerna sade att det var äckligt.

De satt kvar vid bänkarna och han hade kul. Efter en stund satt målsäganden gränsle över honom igen och hånglade med honom. Hon höll om honom och han hade sina händer bakom henne nära rumpan. Han tog in sin hand innanför hennes trosor på rumpan. Hans hand var på hennes rumpa mellan skinkorna, nära men inte i analen. Efter en stund bytte han plats med killarna som också ville sitta på bänken. De fortsatte att festa och ha kul. Målsäganden satt i Johans knä och började hångla med honom. Under tiden hade hans föräldrar ringt honom många gånger och frågat när han skulle komma hem. Två tjejkompisar till målsäganden hade också kommit dit. När målsäganden satt och hånglade med Johan blev han litet sur och svartsjuk. Han gick och kissade igen efter en liten stund och gick sedan i väg utan att säga hej då till någon.

Han gick mot bussen och kräktes nära busshållplatsen. Han väntade på bussen i ungefär 20 minuter. Under tiden kom Johan och Salwan dit. De kom promenerade lugnt och fint, men var lite fulla. Alla hade varit fulla men hade kontroll och kunde gå hem själv. Ingen var helt packad.

Han såg inte målsäganden kyssa Salwan. Hon gick inte i väg med Salwan eller Johan under kvällen, bara med sina tjejkompisar. Han såg inte att det hände något fysiskt mellan hans kompisar och de andra tjejerna under kvällen.

Han trodde att målsäganden var över 16 år eftersom hon hade sagt att hon gick på Borgarskolan, som är en gymnasieskola, och eftersom hon såg äldre ut. Om han hade vetat att hon var under 15 år hade han inte gått på fest med henne.

Målsäganden var inte helt full. Hon hade kontroll och kunde gå även om hon gick lite snurrigt ibland. Målsäganden dansade och visade magen och bröstet, i mitten av festen om han minns rätt. Alla hade kul och var lite fulla. Men alla hade kontroll över sig, även målsäganden. Ingen var mycket berusad. Han minns inte hur mycket målsäganden drack. Hon drack av sin dricka och av deras vodka. Han minns inte vad han har sagt i polisförhör angående målsägandens berusning, det var en tuff tid att vara häktad. Han tror att han sade att han inte hade koll på vad alla hade druckit.

Han har inte träffat målsäganden efter festen. Han har inte sett henne vid någon närbutik eller hört något om valborg förrän nu.

Han har inte pratat med Milad om kvällen eller om att målsäganden berättat om en våldtäkt. Han visste inte ens att Milad kände målsäganden förrän polisen sade det i förhör.

Han vet inte varför hans DNA påträffats. Han kan bara gissa att det kommer från hans hand och byxor. Han har berättat för polisen att han hade sin hand innanför målsägandens trosor, men inte att det hade kommit sperma på hans hand och byxor. Men han minns det nu. Hans hand var ganska kladdig. Sperman på hennes tights kan ha kommit från hans byxor. Han fick många minnen tillbaka efter att ha sett målsäganden under förhandlingen.

I det första polisförhören med honom var han helt chockad. Han kunde inte koppla misstanken till målsäganden, eftersom den rörde våldtäkt mot barn och han trodde målsäganden var över 16 år. Han kom inte ihåg målsägande alls utifrån ärendet utan berättade om en annan person med samma namn som han hade känt. Han sade att han inte hade varit på Ribersborgsstranden.

Från förundersökningsprotokollet

"Hur mycket drack hon?"

Minns inte hur mycket men ganska mycket.

Hur märktes det?"

Hon började göra dumma saker. [...] (Förhör den 24 april 2023).

– Det tror han att han har sagt. Hon började som sagt visa sina bröst, magen och dansa. Han minns inte om något annat gjorde att han fick uppfattningen att hon druckit ganska mycket.

"På något annat sätt?"

Vi var också fulla så vi kunde inte märka nånting. Men jag såg att hon gick snurrigt." (Förhör den 24 april 2023).

– Det är sant att hon gick snurrigt. Hon var lite snurrig och vinglade lite.

Rebecca

Videoförhör den 18 april 2011

Hon och Rosalie hade varit på konfirmation till halv åtta och åkte därefter till bryggan vid handikappbadet där de träffade målsäganden, Sara och tre killar som hon inte hade träffat förut. Killarna och målsäganden var fulla. Även Sara var lite full. De frågade Rosalie om hon ville dricka. Rosalie sade först nej men drack efter ett tag två shots vodka och blev lite full. Hon själv var den enda som kunde se klart eftersom hon var nykter.

Hon kände på sig att killarna inte var riktigt normala, eftersom de gav sig på målsäganden litet fritt alla tre. De började hångla med målsäganden och sådant, var och en.

När de var på bryggan gick målsäganden i väg med killen i svart tröja, Mohammad. De gick bakom en buske. När de gick i väg var målsäganden lullig, flamsig, skrattade och visste inte vad hon gjorde. Målsäganden var jättefull. Målsäganden snubblade runt och killen i svart tröja höll armen om henne så att hon kunde stå upp. Killen i vit tröja följde efter, men han med blå tröja stannade kvar på bryggan. Hon vet inte hur länge målsäganden var borta med killen i svart tröja, kanske 5-10 minuter. Efter kanske två minuter följde killen i vit tröja efter dem. Hon vet inte vad han gjorde. Det var mörkt ute och hon såg inte var de tre var. Men hon hörde skratt från målsäganden.

Killen i blå tröja var lite konstig för han ville hela tiden lägga sig på Saras och Rosalies knän och sova. Men de puttade bort honom och då sade han drick nu lite vodka här och sådant, tvingade dem att dricka. Men Rosalie sade att hon inte ville ha mer.

Sedan kom målsäganden tillbaka med de andra killarna. Målsäganden tog en cider, men hon slängde den i havet och sa att målsäganden inte skulle dricka mer. Målsäganden lyssnade inte, utan sade typ nej och att hon älskade killarna och hoppade och höll på med sådant flams.

Killarna försökte även pussa Rosalie och sådant. Men Rosalie kom ifrån, hon ville inte. Då respekterade dem det i alla fall. Hon själv kom också i vägen för killarna och sade till dem att akta sig och sådant.

Eftersom det inte kändes bra ville hon gå hem efter ett tag. När hon, Sara och Rosalie sade att de skulle gå ville målsäganden vara kvar. De gick därifrån utan målsäganden. Målsäganden stod och skrattade när de gick och frågade en av killarna om hon kunde få sova hos dennes mamma. Sedan gick de där i tre minuter och när de hade gått kanske 10-15 meter så hörde de ett skrik. De hade kommit ut på gräsmattan vid stranden när de hörde skriket. Hon gick tillbaka. Målsäganden låg i en buske. Alla killarna var där. Målsäganden höll på att resa sig upp och en av killarna hjälpte henne. Hon vet inte om målsägandens tights var upp eller nerdragna. Hon såg att en av killarna knäppte sina byxor, men inte vem. Målsägandens mascara rann i ansiktet. När hon hjälpte målsäganden att gå därifrån grät målsäganden och kunde inte prata. Målsäganden sade bara att hon ville ringa Mimmi. Målsägandens mascara rann i ansiktet.

De gick i väg och killarna följde efter. De satte sig på en bänk. Hon pratade med Mimmi eftersom målsäganden inte var kapabel att prata. Hon sade till Mimmi att hämta målsäganden eftersom målsäganden inte ville hem. När Mimmi kom dit började Mimmi skälla på killarna att de skulle sticka innan hon ringde polisen. Då sprang killarna i väg. Killarna hade gett målsäganden trettio kr och sagt att hon kunde ta en taxi hem. Målsäganden berättade att de hade våldtagit henne. Målsäganden var helt förstörd i hela ansiktet och jätteledsen.

När hon var hemma runt kl. 23 ringde målsäganden henne. Hon gick ut och träffade målsäganden. Hon ringde även Sara, som kom. Hon pratade med målsäganden och frågade vad som hänt. Målsäganden berättade att hon hade blivit våldtagen och att de tagit varsitt håll. Målsäganden sade att det var en var i munnen, en i gumpen och en i vaginan. Sedan kom målsägandens låtsaspappa och drog in henne i sin bil.

Hon vet inte, killarna kanske hade tvingat målsäganden att säga att hon ville vara kvar. Men hon fick inte uppfattningen att målsäganden egentligen ville följa med henne, eftersom målsäganden var rädd att hennes föräldrar skulle bli sura på henne för att hon var full.

Målsäganden snavade när de var på bryggan. Målsäganden sade inte så mycket, bara att hon älskade killarna och att hon ville sova hos dem och sådant. Och sedan så sade målsäganden "oh, jag blev våldtagen, och massa sådant", hon vet inte. Målsäganden bara tramsade sig. Målsäganden sade att "dem vill våldta mig" och sådant där.

Hon har hört från målsäganden att hon hade träffat killarna på aq-va-kul i mars någon gång.

Vid huvudförhandlingen:

Hon var kompis med målsäganden genom Rosalie, men har inte haft kontakt med henne på många år. Hon och Rosalie har en väldigt bra relation och umgås.

Under den aktuella tiden hade hon mest en relation med Sara genom Rosalie. Hon har aldrig tyckt om Sara, de har aldrig stått nära varandra. Idag har hon inte någon relation till henne, eftersom Sara är mytoman. Hon har fått höra att Sara lämnat uppgifter till polisen som inte stämmer.

Hon kommer inte ihåg allt eftersom det var många år sedan, men kommer ihåg vissa delar. De uppgifter hon lämnade till polisen 2011 var efter hennes minnesbild då, hon har inte medvetet lämnat felaktiga uppgifter. Hon minns inget idag utöver det som framgår av videoförhöret med henne.

Hon minns inte hur berusad målsäganden var eller hur målsägandens berusning tog sig uttryck. Men målsäganden var full och ung och kunde inte ta hand om sig eller göra kloka beslut. Hon fokuserade mest på Rosalie under kvällen, hon var väl rädd att något skulle hända hennes syster.

Hon drack själv alkohol den kvällen. Hon hade fått vodka av killarna, men tyckte inte det smakade gott. Hon menade nog i sitt videoförhör att hon inte blev full av det hon drack. Hon minns inte vem som tog initiativ till att dricka. Men killarna hade med sig dricka och ville bjuda. Hon kommer inte ihåg att någon blev i hälld eller i tvingad vodka. Hon tror att alla för det mesta var med på att dricka.

Hon tyckte killarna var obehagliga och sliskiga. De var ju "på" mycket och sådant. Killarna var inte på henne, men målsäganden och Rosalie. De försökte hånga med Rosalie och småtafsa, specifikt Mohammad. Killarna var på samma sätt mot målsäganden. Man märkte att de ville något mer än att bara umgås, alltså ha sex. Vad hon kommer ihåg strulade Sara med av killarna, men hon minns inte med vilken.

Hon minns inte om målsäganden och Mohammad gick i väg vid något tillfälle under kvällen, eller att en annan av killarna följde efter. Hon kommer inte heller ihåg om någon av killarna då stannade kvar på bryggan.

Hon tror att alla var lite obekväma med situationen med killarna och att det var därför de vill gå.

Hon kommer inte ihåg mycket av hur målsäganden reagerade på killarnas beteende. Det hon kommer ihåg är skriket. Hon vet hur målsäganden var när hon såg henne vid buskarna, det är inget man glömmer. Målsäganden låg i busken och var väldigt ledsen och upprörd. Hon såg att målsäganden behövde hjälp. Hon minns inte om målsäganden hade kläder på sig. De var inte lång därifrån när hon hörde skriket, 10-15 meter kan nog stämma. Men hon vet inte hur lång tid som hade passerat sedan de börjat gå. Det var ett högt skrik, hon fattade att målsäganden behövde hjälp.

Hon minns att målsäganden sade att hon blivit våldtagen, men minns inte om hon sade det direkt vid busken.

Hon vet inte om det bara var hon eller alla som vände tillbaka till målsäganden. Men alla vännerna var samlade efteråt vid cykelvägen ovanför stranden, vid någon bänk. Målsäganden grät för det mesta. Hon tog samtidigt hand om Rosalie, som var jättefull. Det var jättemycket på en och samma gång. Hon eller hennes vänner hjälpte målsäganden till bänken vid cykelvägen. Hon minns inte hur de hjälpte henne. Killarna var inte kvar där. Hon minns inte att hon ringde Mimmi eller att Mimmi kom dit.

Hon fick hjälpa Rosalie hem hela vägen. Rosalie kräcktes när hon kom hem. Hon fick ljuga för sin mamma att Rosalie hade kräksjuka.

Hon minns inte att målsäganden ringde henne senare på kvällen och att hon gick ut och mötte henne. Hon minns inte heller att målsäganden då berättade att det varit en i varje håll.

Hon minns inte om de pratade om ålder eller skola under kvällen. Hon minns inte om målsäganden hade träffat några av killarna på aq-va-kul. Hon vet inte vad killarna visste om målsäganden.

Hon träffade målsäganden några dagar senare. Då var målsäganden förstörd och ledsen, som hon uppfattade det på grund av vad som hänt på stranden. Målsäganden berättade att hon blivit våldtagen, men hon minns inte några detaljer. Målsäganden mådde inte bra efter händelsen, hon vara nere och deprimerad och ville inte ses på samma sätt som tidigare. Men de hade inte så mycket kontakt.

Hon såg Mohammed efteråt på triangeln, men pratade inte med honom.

Hon har inte blivit hotad eller påverkad av målsäganden att lämna uppgifter. Hon kan ha varit lättpåverkad som liten, men inte så att hon skulle ljuga för polisen.

Från förundersökningsprotokollet

"Den ena killen stod och strulade med Sara som också var med. Den andra försökte strula med [målsäganden], men hon ville inte det." (Förhör den 10 mars 2023)

– Det stämmer. De stod på bryggan, det fanns bänkar på bryggan. De kanske körde sanning eller konsekvens, hon har ett minne av det. Den ena försökte trycka sig emot målsäganden, men hon ville inte det. Hon tror att det var Mohammad, mer är inte säker. Det var i början. Målsäganden skrattade

och puttade bort killen. Hon minns inte att hon såg det agerande från målsäganden vid fler tillfällen under kvällen.

"På fråga om hon la märke till något annat då de kom fram till henne svarar hon att [målsäganden] drog upp sina byxor eller knäppte dem." (Förhör den 10 mars 2023).

– Hon kommer inte ihåg. Hennes minne är inte det bästa på grund av att hon har diagnoser. Men det är klart att hon lämnat korrekta uppgifter till polisen.

"[Målsäganden] sa till dem efteråt att de skulle bli kallade till förhör eftersom hon hade anmält detta." (Förhör den 10 mars 2023).

– Hon kommer inte ihåg det.

"Förhørsledaren förklarar att det finns uppgifter i ärendet om att det inte kan ha skett något mellan [målsäganden] och killarna på stranden. Rebecca ombeds kommentera vad hon tänker om det. Rebecca svarar att hon tänker att det är ord mot ord. Hon kan inte svara på om det har hänt eller ej för hon har inte sett något. Hon vet inte. Då Rebecca får information om att det finns uppgifter om att [målsäganden] ska ha bett dem att säga på ett visst sätt till polisen uppger hon att det inte är något hon kommer ihåg. På fråga om det kan ha varit så svarar hon att det är mycket möjligt." (Förhör den 10 mars 2023).

– Men hon sade också till förhørsledaren att hon valde att tro på målsäganden.

Rosalie

Hon var kompis med målsäganden 2011. De vara när vänner och umgicks mycket men tappade sedan kontakten.

Hon och Rebecca gick på samma konfirmation. De hade precis kommit från den och skulle träffa målsäganden och Sara för att ha kul och festa. Hon minns inte hur de tog sig till stranden. Hon vill minnas att Sara följde med henne och Rebecca för att möta upp målsäganden, men vet inte om det stämmer eller om Sara redan var med målsäganden. På stranden mötte de målsäganden. De tre killarna, som hon inte kände sedan tidigare, var där. De satte antagligen i gång och presenterade sig direkt, men hon minns inte vad de pratade om. De hade roligt tillsammans med killarna innan allt skedde. De satt på första bänken innan hissen på bryggan.

Hon minns att de började dricka direkt. Det var hennes första fylla, vilket senare har lett till alkoholmissbruk. Det känns som hela händelseförloppet gick väldigt fort. En av killarna höll flaskan med vodka mot hennes mun och gav henne komplimanger när hon halsade. Efter det blev hon uppmanad att dricka mer. Alla tjejerna drack. Flaskan hölls även så mot målsäganden. Hon blev så full att hon mot slutet inte kunde hålla sig uppe och gå hem. Hon fick gå mellan Sara och Rebecca hela vägen hem. Hon kräktes när hon kom hem. De ljög för hennes mamma att hon var magsjuk. Målsäganden var lika full som hon och kunde inte stå upp. Rebecca och Sara var inte lika berusade

Hon har dock rätt klara minnesbilder från innan hon blev så full. Hon har PTSD på grund av händelsen, många minnesbilder bleknar och vissa klarnar, vissa försvinner. Detta har varit mycket påfrestande för henne. Samtidigt är hon säker på vad hon har sett.

Det har klarnat att killarna var närgångna och hade intentionen att ha sex. De var närgångna mot målsäganden, men vad hon vet inte mot Sara eller Rebecca. Hon tror inte att målsäganden förstod vad som skulle komma. Som 13-åring förstod hon inte det heller själv, det har klarnat nu vad som hände.

Killarna var som vänner för målsäganden innan de gjorde vad de gjorde. Så målsäganden var godtrogen, litade på dem och gick i väg glad med dem. Hon vill minnas att målsäganden kort gick i väg själv med två eller tre av killarna. Det kan stämma att en av killarna stannade kvar. Hon är säker på att

den ena som målsäganden gick i väg med var killen med tandställning som hon pekade ut för polisen 2011.

Målsäganden kom sedan ut själv från något håll där hon vill minnas att det fanns en buske. De såg hur målsäganden såg ut. Målsäganden var förstörd, ledsen och grät. Som 13-åring kunde hon inte ta in hur allvarligt det var. Hon minns inget skrik men "gråtskrik", men inte från när målsäganden var borta från dem.

De frågade målsäganden vad som hade hänt och varför hon grät. Målsäganden sade direkt att de hade våldtagit henne. Målsäganden var ändå vaken i sitt allmäntillstånd och visste och förklarade vad som hade skett. Vad hon vill minnas befann de sig då fortfarande vid samma bänk på bryggan. Målsäganden har säkert berättat detaljer men det har hon förträngt. Eftersom de inte ville vara kvar med killarna gick de till en bänk vid cykelvägen.

De satt på bänken vid cykelvägen i väntan på att målsäganden skulle bli upphämtad. Sanningen som hon har berättat först nu under våren 2023 är att killen med tandställning, som hon pekade ut för polisen 2011, där öppnade gylfen mot henne. I polisförhör under 2023 kan hon ha sagt att han tog fram sitt kön, men nu minns hon inte. Rebecca agerade och puttade bort honom och frågade vad han höll på med. Hon utförde aldrig något oralt, men det var ändå ett försök till det från hans sida. De uppgifter som hon lämnade till polisen 2011 var inte helt korrekta eftersom hon då inte vågade berätta om detta. Hon vågade inte det som 13-åring och utelämnade saker då. Men hon skulle inte ljuga för polisen. Det var kring henne själv som hon undanhöll saker 2011, att hon var full och det som hände henne vid cykelvägen. Hon var rädd och ville inte att hennes mamma skulle skämmas eller bli orolig för att hon var involverad.

Det var synligt hur gamla hon och hennes vänner var. Hon har aldrig ljugit om sin ålder. Hon minns inte om de pratade om sina åldrar eller skolor. Hon minns inte om hon uppgett sin egen ålder till någon. Men hon och Rebecca hade nämnt att de hade varit på konformation. Hon minns inte hur målsäganden hade lärt känna killarna.

Som 13-åring reflekterade hon inte över hur målsäganden mådde efter händelsen. Men både hon och målsäganden levde miserabelt efter detta trauma.

Om hon inte har berättat om händelsen vid busken för polisen under 2023 har minnet klarnat därefter. Hon har pratat med målsäganden under våren 2023 om vad målsäganden menar hände den kvällen. Men hon har inte tagit kontakt för att gadda ihop sig med målsäganden. Hon tog kontakt med målsäganden när hon fick erfara att Sara hade ljugit. Sara hade sagt att hon själv (dvs. Rosalie) hade hotats av målsäganden. Men ingen har försökt påverka henne i vilka uppgifter hon skulle lämna till polisen eller vid huvudförhandlingen. Det som Sara har sagt stämmer inte, Sara är inte frisk.

Hon och Rebecca har pratat med varandra nu och pratade nog med varandra innan förhören 2011.

Från förundersökningsprotokollet

"Rosalie hade berättat att hon bara är 13 år för han som hade vitt linne." (Förhör den 12 april 2011).

– Det låter rimligt att hon berättat om sin ålder, men hon minns inte.

"De satt och pratade och under tiden så gick [målsäganden] iväg med killarna, en i taget. De höll på och "strulade"." (Förhör den 12 april 2011).

– Det kanske också kan stämma.

"Rosalie berättar att [målsäganden] gick iväg från bryggan tillsammans med killen i svart tröja. [Målsäganden] berättade senare att han hade försökt ha sex med henne. När de gick iväg så höll killen sin arm runt [målsägandens] axlar. Sedan gick killen med blå tröja efter dem. Han med vit

tröja satt kvar och snackade. Killarna med blå respektive svart tröja var mest "på" [målsäganden]. Han i vitt höll på lite grann. [Målsäganden] bad först Sara att följa med, för hon ville inte gå själv. Sara ville inte följa med. [Målsäganden] sa inte till killen att hon ville stanna kvar. [Målsäganden] och killen gick av bryggan och Rosalie kunde inte se vart de tog vägen. Hon hörde dem inte heller. Efter ungefär åtta-nio minuter så går killen i blå tröja efter [målsäganden] och killen i svart tröja. Efter ungefär två minuter så kom alla tre tillbaka. Sedan stod [målsäganden] och pussades med killarna i svart respektive blått ute på bryggan. Hon gick från den ena till den andra." (Förhör den 12 april 2011).

– Det är inget som hon minns idag.

"Rosalie säger att [målsäganden] var inte ledsen när hon kom tillbaka ut på bryggan efter att hon varit borta med de två killarna i svart tröja respektive blått linne. Hon berättade först någon dag efter att killen i svart hade velat ha sex med henne. Han hade försökt ta på en kondom. [Målsäganden] hade sagt att hon inte ville men killen hade sagt att "jo, vi ska ha det". [Målsäganden] berättade också att killarna våldtog henne på bryggan. Hon sa att alla var på henne" (Förhör den 12 april 2011).

– Det med kondomen är inget som hon minns idag. Men hon kanske har varit ärlig 2011, hon ser sig inte som en lögnare.

"Lite senare så ville Rosalie och Rebecka gå eftersom de ville komma hem i tid. Sara följde med dem. [Målsäganden] vägrade att följa med, hon sa att hon ville vara kvar" (Förhör den 12 april 2011).

– Hon minns inte det.

"Rosalie säger att hon har hört [målsäganden] skrika, det är det hon kommer ihåg. [Målsäganden] grät också riktigt mycket när hon kom fram till dem och hon berättade att hon blivit våldtagen. Hon var jätteledsen och chockad. Hon hade alla sina kläder på sig. Det var när [målsäganden] kom från bryggan efter att Rebecka hämtat henne. [Målsäganden] sa att hon inte ville hem för hon var rädd att hennes föräldrar skulle bli sura på henne." (Förhör den 12 april 2011).

– Hon minns inte det. Men de levde nog i fruktan att föräldrarna skulle få reda på var det befann sig.

"Rosalie säger att [målsäganden] var ensam med killarna ute på bryggan i kanske en kvart efter att hon, Rebecka och Sara hade börjat gå därifrån. De hade kommit en liten bit ifrån bryggan när de hörde [målsäganden] skrika. De hade gått långsamt och pratat med varandra och Rosalie mådde inte så bra" (Förhör den 12 april 2011).

– Det kan stämma, hon har inte fått del av förhöret förrän idag.

"Rosalie säger att när de hörde [målsäganden] skrika så var det ett riktigt högt skrik. Rosalie beskriver det som ett skrik för att något hemskt har hänt. [Målsäganden] grät jättemycket." (Förhör den 12 april 2011).

– Det är i princip det hon sagt idag. Hon minns inte skriket som hon beskrev då men ligger på nätterna och tänker på all gråt.

"Rosalie säger att killarna var på [målsäganden] hela tiden, men att hon uppfattade att [målsäganden] ville detta. Rosalie beskriver att killarna hånglade med [målsäganden], pussade henne och tafsade på henne. Rosalie säger att en av killarna var snäll, han satt och pratade med tjejerna, men Rosalie trivdes inte så bra med dem. Rosalie vet inte säkert men hon tyckte att det verkade som att alla tre killarna var berusade." (Förhör den 12 april 2011).

– Killarna drack också med dem. Det kanske var goda stunder innan en våldtäkt ägt rum.

"Rosalie berättar att [målsäganden] lärde känna två av killarna på badet Aqvakul när hon var där med en tjejkompis. Hon hade inte känt dem så länge när detta hände." (Förhör den 12 april 2011).

– Det kan stämma.

"Sara och Rosalie drack lite [...] [målsäganden] var mer påverkad. Hon var vimsig och mådde illa." (Förhör den 12 april 2011).

– Hon vågade inte berätta om sig själv. Hon drack inte en liten mängd, utan vodka och cider. Där har hon ljugit. Det hon berättat om målsäganden var sanning.

"Minns du vad killarna hette?"

Tror det var en började på R, han har jag pekat ut på bild, han tog ut sitt könsorgan, han hade jeans. Han hade tandställning och snaggat hår. [...] Väldigt osäker att när jag säger tror är, men jag minns att jag pekade ut honom, han hade inget hår på huvudet." (Förhör den 22 februari 2023)

– Som hon minns det idag pekade hon 2011 ut personen som hade tandställning. Även om hon inte minns det korrekt var den personen i alla fall med dem under kvällen. Hon har förknippat det som att det var killen med tandställning som öppnade gylfen framför henne, men hon vet inte.

Sara

Målsäganden fick inte vara med henne, men nu får målsäganden det eftersom målsägandens mamma vet att hon kommer att vittna. Hon tror att hennes egen mamma fick reda på vad som hänt genom målsägandens mamma.

Målsäganden frågade henne om hon ville komma ut, så de möttes på Bellevue. Sedan ville målsäganden åka till Sibbarp. Målsäganden ville dricka. Målsäganden hade bestämt att hon ville bli full när hon var 14 år. Målsäganden ringde runt men ingen ville komma, så målsäganden ringde Momme. Momme sade att han var på bussen med två kompisar på väg till Sibbarp. Målsäganden hoppade på bussen och hon följde med fast hon inte ville. Efter att det kommit till Sibbarp sade målsäganden och en av killarna att de skulle gå till Ribban i stället, så de gick dit. Hon hade inte träffat någon av killarna förut.

På Ribban började de dricka. En av killarna började dricka en massa vodka och försökte få henne och målsäganden att också dricka det, för han ville få dem fulla så att han kunde göra "det" med dem. Han sade inte det, men man kände det på sig. Två av killarna blev fulla och en var flummig. Målsäganden var också litet flummig.

Hon drack inte ens en hel cider. Hon blev inte full, bara litet lullig. Hon var inte alls borta i huvudet. Målsäganden gick väldigt vingligt och ramlade litet. Men målsäganden visste fortfarande vilka alla personer var och kunde se alla personer och veta vad det var hon gjorde. Annars hade målsäganden nog inte vetat att hon hade blivit våldtagen, vilket målsäganden berättade senare. Målsäganden var litet berusad men inte jättemycket. Målsäganden hade nog inte hittat hem själv.

Sedan började de hålla på med henne och med målsäganden. Hon ville inte att de skulle hålla på med henne, för hon kände inte dem. Hon sade till dem att sluta, och de slutade. Målsäganden sade inte till killarna utan det verkade som hon ville att de skulle göra saker på henne, hon sade inte sluta. Killarna tafsade och försökte kyssa målsäganden.

Sedan ringde Rosalie och kom senare med Rebecca till Ribban, ungefär en timme efter att de själva hade kommit dit. Killarna var på de på dem och Rosalie drack jättelite cider för hon blir väldigt lätt påverkad. Sedan drack Rosalie en shot vodka. Rosalie blev jättepåverkad men Rebecca var nykter. Rebecca tog vodkan i munnen men spottade ut den igen, när ingen såg. Rebecca var förständig med spriten.

Killarna började hålla på med Rosalie och Rebecca också. De tafsade och försöka kyssa dem och sådant.

När målsäganden väl hade börjat dricka så ville hon hängla med alla tre killarna. Först gick hon till Momme, sedan gick hon till Ramis och sedan till Johan. Målsäganden gick runt så hela tiden.

Johan försökte hängla med henne, Rosalie och Rebecca. Men de sade nej alla tre och att de inte ville. När de väl sade till slutade killarna. Killarna försökte ta på henne, men hon sade nej. Momme satt i hennes knä och började tafs på hennes bröst men slutade när hon sade ifrån.

När hon och Rebecca och Rosalie satt och snackade sprang målsäganden i väg och sade till Momme att komma med. Det var lite konstigt eftersom målsäganden tidigare inte hade velat gå i väg själv med Momme. Momme hade försökt det innan. Han hade försökt dra eller gå i väg själv med målsäganden så att han kunde hängla med henne. Då hade målsäganden inte druckit så mycket. Målsäganden hade puttade bort honom, bett honom sluta och frågat om han fattade trögt. Först sade målsäganden till vanligt men när hon verkligen sade till honom med hög stämma, så slutade han.

Först såg man målsäganden och Momme, för de stod upp längst bort vid bryggan ungefär 10 meter bort. De stod i sanden och så fanns det buskar i närheten och hus bakom dem. De var inte så långt bort eftersom hon själv och de andra satt vid några bänkar innan mitten av bryggan. Då hade hon sett om Momme hade gjort något dumt. Målsäganden och Momme stod där ungefär i 10-15 minuter och höll på att kramas och strula och lite sådant. Hon kollade dit litet då och då eftersom målsäganden sagt att hon skulle bli full. Hon hade lovat att hjälpa målsäganden hem om hon blev full.

När Johan var kvar ute på bryggan försökte han lägga sig i deras knän och försökte tafs på dem igen. Men de sade sluta och hon blev förbannad för att han inte lyssnade. Så hon puttade bort honom så att han ramlade på bryggan.

Senare sprang Ramis också i väg. Hon såg att han snackade med målsäganden och Momme. Men Johan stannade kvar och snackade med henne, Rosalie och Rebecca ute på bryggan. Så det vara bara målsäganden och Momme och Ramis. Men plötsligt såg hon inte målsäganden, Momme och Ramis längre. Rebecca och Rosalie sade att de säkert bara hade gått ner till vattnet för att de inte ville synas. Men de hörde ingenting, de trodde bara att målsäganden, Momme och Ramis lekte typ. De hörde bara en massa skratt därifrån. Målsäganden var ur hennes synfält i ungefär 10 minuter.

Efter att de hade snackat med Johan en stund bestämde de sig för att gå hem. Johan sprang förbi dem till målsäganden, Momme och Ramis vid några buskar. De fortsatta att gå och sade hej då till målsäganden som sade hej då tillbaka. De frågade om målsäganden skulle följa med men målsäganden sade att hon ville stanna en stund. Hon sade att hon tyckte att målsäganden skulle följa med, men målsäganden sade gå du. Det gick bra att prata med målsäganden fast hon var berusad. Då stod målsäganden med killarna på samma ställe som hon stått vid med Momme tidigare. Målsägandena hade sina kläder på sig.

Hon bad målsäganden ringa när denna hade kommit hem. Sedan gick de ungefär 20-30 meter och hörde sedan ett skrik från målsäganden. De var ungefär på cykelbanan när de hörde skriket. Rebecca sprang tillbaka, drog målsäganden till sig och frågade vad som hade hänt. Själv stod hon kvar med Rosalie. Målsäganden bara grät så att hon inte kunde säga något.

De hade stått och snackat med målsäganden och killarna innan de börjat gå. När de väl började gå tog det väl 20 minuter innan målsäganden skrek. Hade målsäganden blivit våldtagen hade det tagit längre tid. När de gick tittade hon tillbaka och såg att de började gå mot buskarna som var ungefär två sekunder bredvid dem. Målsäganden och killarna var inte ute på bryggan. När Rebecca hämtat målsäganden hade hon alla kläder på sig. Kläderna satt likadant som när målsäganden hade kommit dit och var inte smutsiga.

Det enda de hörda målsäganden säga var att hon måste ha sina väskor, sedan fortsatte målsäganden att gråta. Så Rebecca gick och hämtade väskorna med målsäganden.

Sedan gick de till en bänk och satte sig. Målsäganden ville inte säga varför hon var så ledsen, målsäganden bara fortsatte gråta. De tre killarna kom gående mot dem. Eftersom Rebecca inte kunde ta hem målsäganden ringde Rebecca Mimmi. Rebecca sade till Mimmi att tre killar försökte hålla på med målsäganden och bad Mimmi hämta målsäganden. Mimmi kom dit och blev sur och sade till killarna att sticka därifrån, då stack killarna. Sedan körde Mimmi hem målsäganden på cykel. Hon, Rosalie och Rebecca gick hem.

Senare på kvällen träffade hon målsäganden efter att denna ringde och frågade om hon kunde sova över hos henne. Målsäganden ville inte att hennes mamma och styvpappa skulle märka att hon hade druckit. Men målsägandens styvpappa kom, drog in målsäganden i bilen och körde i väg.

När hon träffade målsäganden i skolan sade denna att de tre killarna hade våldtagit henne. Hon blev chockad. Målsäganden sade att det var det hon hade sagt när hon låg och grät. Men hon vet faktiskt inte, för hon såg inte händelsen. Vad hon verkligen tror är att sådana som våldtar brukar rycka av kläder och sådant. Men det kan ju ha varit så att killarna tafsat och pillat målsäganden mellan benen och på bröstet och sådant, mot dennas vilja. Det kanske var därför målsäganden skrek. Målsäganden kanske tog det som en våldtäkt, men hon vet inte för hon såg det inte med egna ögon. Hon vet inte om de andra tjejerna hörde att målsäganden sade att hon hade blivit våldtagen när hon grät, för hon har inte pratat med dem.

Vad hon vet är målsäganden glad nu. När hon träffade målsäganden i skolan var denna väldigt glad. Målsäganden hade tagit det lugnt och försökt glömma.

Momme har hon hört talas om jättemånga gånger, för målsäganden hade känt honom i några månader. Målsäganden hade träffat Momme på aq-va-kul. Momme hade varit där med sina kompisar, men Ramis och Johan var inte med. Sedan började målsäganden och Momme ha kontakt och bytte nummer. Målsäganden hade berättat att Momme var snäll och att hon tyckte han var söt, hon sade bara att de badade på aq-va-kul och hade roligt. Momme hade aldrig gjort målsäganden illa. Momme var jättetrevlig när hon träffade honom på bussen.

Det var vid två tillfällen hon inte såg målsäganden under kvällen, dels när målsäganden var i väg med Momme och Ramis, dels när de började gå hemåt.

Vid tingsrätten

Hon och målsäganden har inte haft kontakt på många år, så de står inte varandra nära. Hon har aldrig varit nära vän med Rebecca, men med Rosalie. Men hon och Rosalie är inte nära vänner som förr.

Det var väldigt länge sedan, så det är svårt att minnas. Men hon får som flashbacks till hur det var då när hon såg sitt videoförhör. Hon tycker hon fick med allt i det. Hon kommer inte ihåg något som hon har att tillägga. Uppgifterna som hon lämnade 2011 var enligt henne korrekta eftersom det var hennes minnesbilder och så som hon hade sett det med egna ögon. Hon kunde därför inte veta om våldtäkten hade ägt rum. Hon sa då vad hon kom ihåg då, och säger nu vad hon kommer ihåg nu. Hon kan inte veta om våldtäkten har inträffat.

På bussen på innan festen frågade Momme hur hon och målsäganden kände varandra. Då sa målsäganden att de gick på samma skola. Då sa Momme "ja just det, du har sagt det" Men det var inte prat om vilken skola. Att det var en högstadieskola sades inte på bussen. Men hon kommer ihåg att målsäganden hade sagt att hon berättat för Momme att de gick på samma högstadieskola, men hon är inte helt säker. Att åldrar har nämnts kan hon inte komma ihåg. Den aktuella kvällen har hon inte hört målsäganden säga något om sin ålder.

När de satt på bryggan nämndes det att högstadiet inte var kul, så hon tänkte att killarna visste att de gick i högstadiet. Det pratades inte om vilka skolor killarna gick på.

När hon förhöordes av polisen under våren 2023 hade hon glömt bort att målsäganden hade gått i väg med Momme så att de inte var synliga. Hon kommer ihåg det först nu efter att ha sett videoförhöret med sig själv.

Nu när hon tänker efter stämmer det att målsäganden skrek när hon och de andra tjejerna gick i väg och att Rebecca då gick tillbaka. De fick dock inget svar från målsäganden på vad som hade hänt. Det gick inte eftersom målsäganden var ledsen. Om våldtäkten verkligen hade hänt tror hon att målsäganden hade berättat det direkt. När hon i videoförhöret sade att det hade gått 20 minuter innan de hörde skriket var det nog så det kändes. Hon tror att det tog mellan 10-20 minuter.

Hon och målsäganden pratades vid efteråt i skolan. Målsäganden berättade att hon hade blivit våldtagen. Eftersom hon inte visste om det hade hänt och inte visste vad hon skulle tro på, men självklart ville tro på sin vän, kunde hon inte veta om målsäganden talade sanning. Hon och målsäganden hade därför en diskussion om det hade hänt eller inte. Sedan var det inte mer utan de gick in på sina lektioner. Hon visste inte om målsäganden ljög om våldtäkten. Hon frågade inte heller målsäganden om hon ljög. Hon tyckte att målsäganden var sitt normala jag i skolan, men det kanske var ett skydd för att inte vissa hur hon verkligen kände.

Hon pratade inte med Rosalie och Rebecca om händelsen efteråt.

Det är fortfarande hennes minnesbild att målsäganden var den som var mest berusad av tjejerna. Målsäganden var väldigt glad och sprallig och blev ännu mer social än vanligt. Målsäganden var sitt eget jag, men litet extra. Målsäganden gick lite vingligt och svajigt. Vid något tillfälle ramlade målsäganden i sanden och var svajig när hon reste sig upp och skulle få ut sanden ur skorna.

Hon har ingen aning om målsäganden hade träffat Momme på Borgarskolan, det är inget hon känner igen. Hon vet inte om killarna visste om att de gick på just Dammfriskolan. Men de visste att de gick i högstadiet. Hon minns inte att det pratats om någon kondom under kvällen.

Hon minns idag inget om att hon inte fick umgås med målsäganden förrän hon skulle vittna.

Från förundersökningsprotokollet

"Målsägandens kompis Sara Lindgren uppringd vid 11-tiden. Hade inte varit med nere vid stranden men träffade [målsäganden] efter händelsen och då berättade [målsäganden] om det. [...] Är beredd att prata mer med polisen om behov uppstår men tror själv inte att hon har något att tillföra då hon inte var närvarande vid händelsen utan bara fått det återberättat för sig." (Tjänsteanteckning den 2 april 2011).

– Hon vet inte om hon har sagt så.

"Hon sa att ni gick på samma skola?"

Ja de visste ju tydligen redan att hon gick på Dammfriskolan. [Målsäganden] sa att jag gick på samma skola. Så sa en av dem sa går hon också på Dammfriskolan?. [Målsäganden] sa "ja, men hon går i klassen över mig". (Förhör den 17 februari 2023).

– Killarna hade frågat om de gick på samma skola. I förhöret sade hon att det var Dammfriskolan för att polisen skulle förstå vad hon pratade om. Men killarna visste att det var samma skola när de var på stranden.

"När du och [målsäganden] snackade om att killarna, berätta mer om det?"

Vi var i skolan, vi hade rast, vi båda rökte då, hon sa har jag blivit kallad till vittne, jag måste säga så här och så här. Jag sa att de inte är sant. Jag frågar varför men får inget svar. Om jag inte berättar så kommer hon skicka killarna på mig och min familj. Jag vill bara göra rätt och det borde hon också vilja. Om jag fortfarande vill att vi ska vara vänner gör jag så, säger hon. Vi var i skolan jag ville vara vänner, självklart ger jag henne ett svar.

Du sa då skickar hon killarna på dig, vilka är dessa killarna?

Motorcykelgäng, Barbados, hon gillar att åka motorcykel, detta är vad en vän har sagt, att hon har hållit på med många av dom, många intima grejor om det stämmer vet jag inte." (Förhör den 3 mars 2023).

– Hon kommer ihåg att målsäganden sade det till henne. Det hände på rasten i skolan som hon har berättat om. Hon blev litet påverkad eftersom hon egentligen ville berätta att hon inte hade sett något och att våldtäkten inte kunde ha hänt. Men hon påverkades inte att lämna några av de uppgifter som hon berättade om i videoförhöret. Hon blev lite rädd för hon ville inte riskera något för sig själv eller sin familj. Hon berättade för Rosalie och Rebecca att målsäganden hade hotat henne och sagt att hon skulle säga precis som det var. Men hon pratade inte med någon i sin familj om det. Målsäganden sade mc-gäng, men nämnde aldrig vilket. Hon antog att mc-killarna hade någon koppling till kriminalitet, eftersom en anhörig till henne hade haft kontakt med ett mc-gäng.

"Vad kände du när hon sa att killarna ska gå på dig och din familj?"

Jag började skaka. Jag berättade för min mamma, hon sa att jag måste gå och vittna. Jag har inte gjort något dåligt i det hela, jag kommer hit och ska berätta något som inte stämmer, för att jag inte vill att något ska hända min familj." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det hon berättade för sin mamma var om själva händelsen på stranden, inte om att hon blivit hotad. Polisen har nog missuppfattat henne.

"Nämnde [målsäganden] vilka det var?"

Hon sa killarna, jag vet inte specifikt vem, hon sa att hon skulle träffa dom. Min ena storsyster, har varit medlem i ett motorcykelgäng och att det inte är något att vara med i, detta fick jag reda på efter jag hört detta om [målsäganden]. Hon sa det är mycket kriminalitet och minsta lilla blir det kalabalik." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det var hennes syster som hade sagt det om kriminalitet och kalabalik, det kom inte från målsäganden.

"Sen berättade du att ni ska gått vidare, 20–30 meter senare hörde ni att [målsäganden] skrek."

Nej det har inte hänt, det var inget skrik." (Förhör den 3 mars 2023).

– Jo, det var visst det ett skrik. Det är möjligt att det blivit fel i förhöret. Det var både skratt, först, och skrik. Det stämmer att målsäganden skrek, att Rebecca gick tillbaka, att målsäganden var väldigt ledsen och att målsäganden senare i skolan sade att hon hade blivit våldtagen. Målsäganden berättade inte några detaljer då, förutom att hennes kläder hade varit sönderslitna, men det hade de ju inte varit. Målsäganden ville att hon skulle säga det, men hon sade aldrig det till polisen eftersom det inte var sant. Hon pratade inte med Rosalie och Rebecca om händelsen efteråt. Hon ville prata med dem för att se om målsäganden hade pratat med dem på samma vis som med henne. Hon minns inte om målsäganden hade pratat med Rosalie och Rebecca.

"Berätta vad du tänker om det?"

Tycker det är hemskt att ni har detta, jag var ung och dum. Precis då när jag fick hem första kallelsen i år, tänkte jag vad är detta. När jag hörde att det var 2011, april och [målsäganden] tänkte jag nej. Jag vet att det jag sagt inte stämmer, det är mest sakerna som hänt, som hon ville att jag skulle säga, inget har hänt. Nu när detta kommer upp igen tänkte jag varför skulle jag säga så här." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det har hon inte sagt. Polisen måste ha missuppfattat henne eller blandat ihop hennes svar.

"De andra tjejerna, Rosalie och Rebecca, pratade ni om händelsen."

Rebecca var god vän med [målsäganden], Rosalie så där, Rebecca höll med, [målsäganden] hade sagt till att de skulle hålla med henne. Jag tror att Rebecca hade känslor för [målsäganden]. Rosalie var som

jag, [målsäganden] hotade Rosalie också. Rosalie sa att hon blev hotad. Rosalie ville inte gå in på hur hon hade blivit hotad." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det stämmer inte att Rosalie berättat att hon också hade blivit hotad. Polisen måste ha hört fel.

"Det här med att du Rosalie och Rebecca hörde [målsäganden] skrika, det är en felaktig uppgift menar du, varför berätta du de då.

[Målsäganden] sa att jag skulle ändra skratta till skrek." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det stämmer inte. Hon sade att målsäganden först skrattade sen skrek.

"Berätta vad som hände efter händelsen?

Vi träffades, vet inte exakt datum, det var skola, jag tyckte hon var för pigg och glad för att något ska ha hänt, efter en tid behövde vi prata om detta. Jag frågade, varför har hon ljugit om en sån sak. Hon berättade att det har hänt, jag sa att det inte kan ha hänt, jag var där hela tiden. Hon sa att till mig att om jag inte berättar som hon sa, kommer hon skicka dom killarna på mig och min familj. Jag sa att det är väl bättre att du säger som det är, det är så många som blir utsatta för detta. Men hon lyssnade inte på det." (Förhör den 3 mars 2023).

– Det kan inte stämma att hon frågade varför målsägande ljugit. Hon sade till polisen att hon bara tänkte att målsäganden ljög.

Milad

Mohammad är hans bästa vän sedan 2009. De har fortfarande tät kontakt. Salwan och Johan är också hans vänner, men han har inte lika mycket kontakt med dem som förr. De senaste två-tre åren har han inte haft så mycket kontakt med dem men de är fortfarande vänner. Hans relation till Salwan är lite svagare sedan denne gifte sig. Om han i polisförhör har beskrivit hans och Salwans relation som femprocentig var det för lågt. Salwan är en av de bästa killar han träffat. Han hade precis lärt känna de tre killarna 2011. Det gick lite upp och ner hur mycket de träffades på den tiden eftersom han precis hade börjat jobba, men de spelade fotboll och umgicks m.m.

Han kände målsäganden 2011. De hade fått kontakt på internet, pratade lite och var "på g". De träffades även en eller två gånger, men han minns inte när. Han visste inte så mycket om henne då. Deras kontakt ledde inte vidare, eftersom hon inte sade sanningen om sin ålder. När de började prata sade målsäganden att hon var 16 eller 17 år gammal. Han bad henne visa id-kort eller något eftersom hon såg yngre ut när de träffades än vad hon hade sagt sade till honom. Men hon vägrade och sedan blev det mindre och mindre kontakt. Han tyckte hon såg ut som 15 år kanske, ansiktet såg lite yngre ut. Han var nog 19-20 år då.

Han visste genom sociala medier att det skulle vara någon fest på Ribersborg. Han blev tillfrågad om han skulle följa med dem dit, av Mohammad om han kommer ihåg rätt. Mohammad sade att hela gänget skulle dit och ha kul. Han kunde inte eftersom han jobbade. Även målsäganden hade sagt att hon skulle dit och frågat om han skulle på festen. Målsäganden och hennes vänner skulle dit för sig själva, de pratade inte om att hon skulle dit med hans vänner. Han hade inte pratat med Mohammad eller de andra killarna om att han kände målsäganden. De visste att han pratade med någon tjej, men inte vem det var. Han hade inte hört Mohammed prata om målsäganden, han fick höra det först efteråt. Så ingen av dem visste då att den andre hade kontakt med målsäganden.

Han minns inte exakt men fick höra några dagar efter festen om vad som hänt. Han tror att det var målsäganden som ringde honom. Hon frågade om han kände killarna och om de var hans vänner. Han minns inte hur hon beskrev dem men nämnde nog två av deras namn. Han förstod vem hon syftade på, men sade att han inte kände dem. Han blev ställd. Han bad henne kontakta polisen i stället och beklagade det inträffade. Hon sade att hon hade blivit våldtagen, men inte direkt hur eller vilka som var inblandade. Hon sade att hon blev våldtagen av två stycken och att den tredje hade vägrat hjälpa

henne. Han vet inte om hon pratade om en fullbordad våldtäkt eller ett försök. Han vet inte exakt hur hon uttryckte sig. Hon var litet upprörd på rösten.

Han ringde Mohammad, Salwan och Johan, träffade dem och frågade vad som hänt med målsäganden. Han sade att hon hade ringt honom och sagt att hon blivit våldtagen och beskrivit att två av dem var där. Han frågade dem om de hade varit med. Han minns inte platsen för deras samtal exakt, men i området där han bodde. Det kan ha varit samma dag som samtalet från målsäganden eller någon dag senare. De sade att det var hon som var på dem och ville. Först sade Mohammad att han inte var inblandad och att han inte hade varit där eller rört henne så. Sedan började de andra snacka om det. Två av dem erkände men sade att det inte var en så stor grej, att det bara var en avsugning. Salwan sade att hon sugit av dem. Alla hade druckit och varit fulla och de kunde inte säga hur det hänt. Johan sade samma sak som Salwan. Johan och Salwan hade varit tillsammans, men sade inte mer om vad som hade hänt. Han blev chockad och upprörd när de berättade. Han sade att målsäganden kommer att anmäla dem och att de skulle vara beredda på att polisen skulle få tag på dem. Han uppmanade dem att berätta sanningen då också. Han fick hör av killarna att målsäganden mest var på Mohammad. De pratade inte om det ofta efteråt, han frågade bara dem om de hade blivit kontaktade av polisen och de sade nej.

Några veckor senare träffade han och Mohammed på målsäganden på Möllevångstorget i närheten av en butik. Då började hon skrika på Mohammad om varför denne inte hade hjälpt henne och låtit henne vara kvar. Han sade till Mohammad att glömma det tills denne kontaktades av polisen. Sedan stack de därifrån. Han har inte haft någon kontakt med målsäganden sedan dess.

Salwan ringde honom och sade att han hade blivit förhörd av polisen. Han frågade hur det gick och Salwan sade att han hade berättat samma sak för polisen som för honom.

Senare har han inte pratat med killarna om händelsen.

Från förundersökningsprotokollet

”Milad kommer ihåg det som att det gällde en tjej som han också kände. Hon ringde honom och sa att de hade försökt våldta henne. Två av killarna hade försökt göra det och den tredje hjälpte henne aldrig. [...] Hon sa att de våldtog henne, men Milad frågade henne inte hur.”

– Han vet inte på vilket av sätten hon beskrev det.

Målsägandens mamma

När målsäganden var 14 år var hon sprallig, glad, naiv och som en normal fjortonåring, även om hon skolkade lite ibland.

Det hon minns från innan händelsen är att målsäganden hade nämnt Ribban. Hon vet även att målsäganden umgicks med en tjej som heter Rosalie.

Hon fick en känsla runt kl. 21 när målsäganden inte kommit hem. Som mamma är man orolig för sina barn. Hon ville att hennes dåvarande sambo Daniel skulle köra ut och leta upp målsäganden. Senare fick hon ett samtal, hon minns inte när, att han hade hittat målsäganden. Hon tror det var vid Gustav Adolfs torg. Han sade att det hade hänt något hemskt, att målsäganden hade blivit våldtagen och att de skulle till sjukhuset.

Målsäganden grät när hon pratade i telefon med henne från sjukhuset. Hon minns inte om målsäganden sade något i det samtalet om vad som hade hänt, men hon var ledsen och ville hem. Målsäganden lät inte berusad då. I vart fall inte så hon inte kunde prata.

När målsäganden senare kom hem ville hon inte visa sitt ansikte. Målsäganden var helt förstörd i hela ansiktet, läpparna var helt svullna och såriga. Även kinderna var svullna och målsäganden hade

rivmärken, på låren tror hon att det var. Man såg att våld hade brukats. Målsäganden berättade att hon hade ont i ändtarmen. Målsäganden var chockad och lågmäld. Målsäganden var inte berusad när hon kom hem.

Hon såg senare att det hade kommit blod i målsägandens trosor när hon tvättade. Hon hade vetat om målsäganden hade menstruation. Målsäganden hade även berättat att hon blödde i ändtarmen. Svullnaden i målsägandens ansikte varade nog i en vecka.

Målsäganden berättade att tre män hade förgripit sig på henne samtidigt. Att det var oralt, analt och vaginalt. Men målsäganden uttryckte sig inte så, utan att de tog henne från alla håll. Målsäganden sade att det hade hänt på Ribban. Det var något buskage. Målsäganden sade att de hade dragit in henne i buskarna. Målsäganden berättade även att hon hade skrikit på hjälp, men att de andra som var med hade gått därifrån. Målsäganden berättade inte några detaljer och hon pressade inte denna med frågor.

Målsäganden nämnde namnet Momme. Det var inte en person hon kände till, men hon hade hört namnet innan. Hon hade hört det i samband med att Daniel hade åkt till Aq-va-kul för att målsäganden ringt och varit ledsen för att någon hade tafsat på henne där. Då var det något om någon Momme. Men om det var Momme eller någon annan som då hade tafsat på målsäganden vågar hon inte säga, men hon vet att Momme var där. Daniel hade sagt att han hade frågat någon som heter Momme vad de gjorde med målsäganden och sagt till dem att ge fan i målsäganden eftersom hon bara var 14 år. Det var ett tag innan händelsen.

Målsäganden berättade även om någon som kallade sig för Johan men som hette något annat.

Efteråt var målsäganden först som i en dimma, var lågmäld, höll sig hemma och tydde sig mycket till henne. Efter att tiden gått ville målsäganden inte kalla sig sitt namn längre, målsäganden sade att det var smutsigt. Målsäganden började vara mer och mer ute och det började spåra ur litet och hon gick mindre i skolan. Målsäganden byggde upp en hård fasad och började försvinna hemifrån. Det slutade tyvärr med LVU.

Hon ville verkligen få tag i personerna som hade skadat målsäganden. Hon letade på facebook men fick inte fram något. Men namnet Momme har man ju hört i Malmö.

Hon har aldrig haft kontakt med Rosalie eller dennas föräldrar. Hon känner inte till Sara men har hört att en Sara fanns med i bilden när målsäganden har berättat. Hon har inte pratat med Sara eller haft kontakt med Saras föräldrar.

Från förundersökningsprotokollet

"Berätta allt du vet om Momme.

Hon nämnde Momme och ett badhus och hon gick ju mycket på Aq-va-kul. Han hade börjat tafs på henne där och hon tyckte det var obehagligt så hon gick därifrån." (Förhör den 20 februari 2023).

– Det måste vara ett missförstånd för hon visste inte om det var Momme eller någon annan som hade gjort det. Men hon vet att Momme var där. Hon kan inte veta hur personen skulle ha tafsat på målsäganden.

"Vet du något mer om att han ska ha tafsat på henne?"

Jag vet att han hade lagt handen på hennes ben. Det var vad hon berättade för mig och hon tyckte det var obehagligt." (Förhör den 20 februari 2023).

– Det var någon som hade lagt handen på målsägandens ben, det är korrekt.

Daniel

Vid den aktuella tiden var han målsägandens så kallade styvpappa och bodde ihop med hennes mamma. 2011 var målsäganden som en vanlig 14-åring, en ung glad tjej. Han vill minnas att målsäganden hade en normal skolgång före händelsen.

Det var länge sedan, så han minns inte allt.

Han blev uppringd och fick höra att målsäganden inte mår bra, behövde hämtas och befann sig vid en busshållplats på Bellevue. Han har för sig att det var målsäganden som ringde honom. Som han minns det var målsäganden i upplösningstillstånd. Han körde dit och hämtade henne. Målsäganden var ensam. Hon var skräddad och upprörd och berättade vad som hade hänt. Målsäganden berättade att hon varit på stranden och blivit våldtagen. Som han minns det berättade hon att hon hade sagt att hon inte ville, stretat emot och att det hade skett bakom sanddynerna där det inte fanns någon insyn. Han tror inte att målsäganden ingående berättade hur det hade gått till, men att det var tre killar. Han minns inte om hon grät just då. Han blev ledsen och upprörd, men körde henne direkt till sjukhuset som han minns det. Han minns inte att de först försökte leta efter gärningsmännen. De var ganska länge på sjukhuset, men han minns inte om de pratade med polisen där. Senare körde de hem. Han minns inte om han såg några fysiska skador på målsäganden.

Han uppfattade det inte som att målsäganden hade någon högre berusningsgrad när han träffade på henne. Hon var inte full på det viset, utan var talbar och så pass klar att hon berättade vad som hade hänt.

Dagarna som följde mårde målsäganden jättedåligt och var helt knäckt. Hon grät, var nedstämd och kräktes nog till och med vid något tillfälle. Man märkte en skillnad på målsäganden som person efteråt. Skolgången blev mer sporadisk, om han minns det rätt.

Han tror att namnet Momme hade nämnts i samband med händelsen, men minns inte om målsäganden nämnde det under kvällen.

Vid ett tillfälle innan kvällen, han vet inte när, mötte han målsäganden utanför Aq-va-kul i sällskap med några killar, kanske 2-3 stycken. Han förklarade för killarna att målsäganden var minderårig, eftersom killarna såg ut att vara mycket äldre, och det inte var lämpligt att de umgicks med henne. Det gjorde han klart och tydligt, men han kan inte minnas om han sade hur gammal målsäganden var. Han vet inte vilka killarna var. Han minns inte heller att de har pratat i efterhand om vilka killarna var.

Han kommer inte ihåg att han hördes av polisen 2011. Han minns inte heller om han pratat med målsäganden om händelsen under åren som har gått, eftersom de endast haft sporadisk kontakt.

Från förundersökningsprotokollet

"Daniel berättar att [målsäganden] hade smitit i väg och badat på Aq-va-kul. Klockan var ungefär nio-halv tio på kvällen, så Daniel bestämde sig för att åka och hämta [målsäganden]. När Daniel kom dit så stod [målsäganden] med två stycken killar. Den ena var blond, hade smal kroppsbyggnad och var ca 180 cm lång och den andra var utländsk med mörkt hår, smal kroppsbyggnad och ca 170 cm lång. Daniel hade inte sett dem tidigare men han säger att han skulle känna igen den mörkhåriga killen om han såg honom igen. Daniel gick fram till dem och sa att de skulle låta [målsäganden] vara ifred eftersom hon bara är 14 år. Daniel sa också "förstår du det?" till den mörkhåriga killen. Killen svarade "ja." (Förhör den 23 maj 2011).

– Det kan ha varit en mörk och en blond kille, eftersom han sagt att det var 2-3 stycken killar. Det är hans uppfattning att han lämnade korrekta uppgifter då.

"Förhørsledaren förklarar att det finns en tidigare uppgift om att han, några veckor tidigare, ska ha träffat på [målsäganden] tillsammans med två killar vid Aq-va-kul varav en ska ha varit med vid det här tillfället.

Daniel svarar att detta inte är något som han har lagt på minne nu [...]" (Förhör den 9 februari 2023).

– Han minns händelsen på aq-va-kul men minns inte vilka killarna var, utseende, ålder etc. Men han står fast vid uppfattningen att de var betydligt äldre än målsäganden.

"Daniel får sedan information om att det även finns uppgifter om att han ska ha sagt till killarna att de inte ska umgås med [målsäganden] då hon bara är 14 år.

Daniel uppger då att han inte minns detta nu, men att killarna kanske var lite äldre då. [...]" (Förhör den 9 februari 2023).

– Killarna var äldre, annars hade han inte reagerat på det viset.

Polisen Jonatan (PM den 2 april 2011)

"Daniel berättade att han hade varit orolig för [målsäganden] på kvällen då hon inte hört av sig efter klockan 21. Ibland hände det att [målsäganden] varit ute längre än hon fick, men hon brukade höra av sig. Den här kvällen hade Daniel till slut bara fått ett "hej" sms:at till sig från [målsäganden] telefon. Daniel tyckte att meddelandet var konstigt och förstod att någonting var fel så han begav sig ut och letade efter henne. Han körde till ställen han trodde att hon kunde vara, och hittade henne till slut på Bellevuevägen där hon gick med sin kompis Sara ungefär klockan 21:30. [Målsäganden] verkade då upprörd och arg, men sa ingenting om varför. Till slut fick Daniel fram att det var för att hon blivit våldtagen av tre killar, vilket hon skämdes för och helst inte ville prata om. Daniel förstod snabbt att det var tre killar som [målsäganden] träffat tidigare. De åkte till Ribersborg för att se om de var kvar, men [målsäganden] tyckte det var så obehagligt att de fick åka bort därifrån igen. Därefter åkte de till sjukhuset och kvinnokliniken.

Daniel berättade att [målsäganden] hade börjat träffa nya vänner sedan hon börjat på högstadiet för 1,5 år sen. Han visste inte riktigt vad det var för vänner men han uppfattade dem som dåliga. Vid ett tillfälle för en tid sedan hade han hämtat [målsäganden] vid Aq-Va-Kul där hon hade badat med en kille. Han misstänkte att den killen kan ha varit en av de som varit inblandade i kvällens händelser. Han visste inte vad killen hette men han fanns under namnet "Momme Johan" på Facebook där han också hade skrivit en del till [målsäganden]. [Målsägandens mamma] hade tagit reda på telefonnumret till killen från badet: [---].

[Målsäganden] gav i samband med förhöret ett förvirrat intryck som till viss del kan ha berott på alkoholen. Hon talade osammanhängande och hade svårt att ange tider och detaljerade händelseförlopp."

RÄTTSLIGA UTGÅNGSPUNKTER

Äldre lag ska tillämpas

Eftersom åtalet rör en gärning från 2011 ska den lag som då var gällande tillämpas i målet.

Av 6 kap. 4 § första stycket brottsbalken, i den äldre lydelse som är aktuell att tillämpa, framgår att den som har samlag med ett barn under femton år eller som med ett sådant barn genomför en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt mot barn till fängelse i lägst två och högst sex år.

Straffbestämmelsen innehåller inte något krav på våld eller hot. Gärningsmannen behöver alltså inte för straffansvar ha genomfört den sexuella handlingen med användande av tvång eller genom att utnyttja vissa uppkomna situationer, straffansvar inträder oavsett gärningsmannens tillvägagångssätt. Med att gärningsmannen ska ha genomfört den sexuella handlingen med barnet avses inte bara sådana fall då gärningsmannen själv aktivt initierat den sexuella handlingen utan också sådana fall då barnet tagit initiativ till handlingen.

Av bestämmelsens andra stycke framgår att om brott som avses i (bland annat) första stycket är att anse som grovt, döms för grov våldtäkt mot barn till fängelse i lägst fyra och högst tio år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningsmannen har använt våld eller hot om brottslig gärning eller om fler än en förgräp sig på barnet eller på annat sätt deltagit i övergreppet eller om gärningsmannen med hänsyn till tillvägagångssättet eller barnets låga ålder eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet.

Till ansvar för våldtäkt mot barn ska även dömas den som inte insåg men hade skälig anledning att anta att barnet inte uppnått 15 års ålder, enligt 6 kap. 13 § brottsbalken i den äldre lydelse som är aktuell att tillämpa i målet.

Om uppsåt eller oaktsamhet avseende ett barns ålder inte kan styrkas, kan i stället andra straffbestämmelser som inte innehåller ålderskrav bli tillämpliga. Åklagaren har därför förklarat att det görs gällande ansvar för grov våldtäkt alternativt våldtäkt, om tingsrätten inte skulle finna det styrkt att de tilltalade har haft uppsåt till, eller haft skälig anledning att anta, att målsäganden var under 15 år. Den reglering av våldtäkt som gällde 2011 ska därför också nämnas.

Av då gällande lydelse i 6 kap. 1 § första stycket brottsbalken framgår att den som genom misshandel eller annars med våld eller genom hot om brottslig gärning tvingar en person till samlag eller till att företa eller tåla en annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag, döms för våldtäkt till fängelse i lägst två och högst sex år.

Av bestämmelsens andra stycke framgår att detsamma gäller den som med en person genomför ett samlag eller en sexuell handling som enligt första stycket är jämförlig med samlag genom att otillbörligt utnyttja att personen på grund av medvetenlöshet, sömn, berusning eller annan drogpåverkan, sjukdom, kroppsskada eller psykisk störning eller annars med hänsyn till omständigheterna befinner sig i ett hjälplöst tillstånd.

Av bestämmelsens fjärde stycke framgår att om brott som avses i första eller andra stycket är att anse som grovt, döms för grov våldtäkt till fängelse i lägst fyra och högst tio år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas, om våldet eller hotet varit av särskilt allvarig art eller om fler än en förgräp sig på offret eller på annat sätt deltagit i övergreppet eller om gärningsmannen med hänsyn till tillvägagångssättet eller annars visat särskild hänsynslöshet eller råhet.

Sedan 2011 har omfattande lagändringar skett inom sexualbrottens område. Bland annat följande kan konstateras.

2013 utvidgades bestämmelsen om våldtäkt på så sätt att fler sexuella utnyttjanden kriminaliserades som våldtäkt, genom att begreppet "hjelplöst tillstånd" ersattes av det vidare begreppet "särskilt utsatt situation" i 6 kap. 1 § första stycket brottsbalken.

2018 stärktes det straffrättsliga skyddet vid sexualbrott mot barn vid oaktsamhet hos gärningsmannen i fråga om barnets ålder. Detta gjordes genom att bestämmelsen i 6 kap. 13 § brottsbalken omformulerades sedan det bedömts att dess utformningen och tillämpning innebar en risk för att barn inte alltid fick ett tillräckligt starkt straffrättsligt skydd.

Samtidigt genomfördes en rad andra lagändringar. Våldtäktsbrottet förändrades bland annat på så sätt att gränsen för en straffbar gärning numera går vid om deltagandet i en sexuell aktivitet är frivilligt eller inte. Det krävs inte längre att gärningsmannen har använt sig av våld eller hot, eller utnyttjat offrets särskilt utsatta situation, för att han eller hon ska dömas för våldtäkt. Även ett särskilt oaktsamhetsansvar för vissa allvarliga sexualbrott infördes, bland annat för oaktsam våldtäkt. Vidare höjdes minimistraflet för grov våldtäkt och grov våldtäkt mot barn från fängelse i fyra år till fängelse i fem år.

Även senare har lagstiftningsåtgärder vidtagits. Bland annat höjdes 2022 minimistraflet för våldtäkt och våldtäkt mot barn från fängelse i två år till fängelse i tre år.

Ramen för tingsrättens prövning

Enligt 30 kap. 3 § rättegångsbalken får en dom inte avse någon annan gärning än den för vilken talan i behörig ordning har förts. Bestämmelsen sätter gränser för domstolsprövningen i brottmål. I bestämmelsen åsyftas den gärningsbeskrivning som åklagaren ska lämna i stämningsansökan.

I gärningsbeskrivningen ska den brottsliga gärningen anges med uppgift om tid, plats och de övriga omständigheter som behövs för dess kännetecknande. Åklagaren ska även ange de bestämmelser som är tillämpliga.

Gärningsbeskrivningen utgör ramen för brottmålsprocessen. Endast de påståenden om gärningen som kan utläsas av gärningsbeskrivningen får läggas till grund för domen. I detta ligger emellertid inte att åklagaren måste beskriva den brottsliga gärningen i detalj. Det räcker att han eller hon anger de omständigheter som behövs för att känneteckna gärningen. Gärningsbeskrivningen ska innehålla det som enligt åklagaren konstituerar brottet. Man kan även uttrycka det på så sätt att gärningsbeskrivningen ska innehålla sådana rekvisit som karakteriserar gärningen som brottslig. Påståenden rörande gärningen som inte kan utläsas av gärningsbeskrivningen får inte läggas till grund för en fällande dom.

Det ankommer alltså på åklagaren att beskriva det handlingsförlopp för vilket han eller hon anser att den tilltalade bör fällas till ansvar. I handlingsförloppet innefattas såväl de yttre faktiska omständigheterna som de subjektiva moment som ingår i gärningen. Åklagarens uppgifter ska vara ägnade att för den tilltalade tydligt klargöra vad som läggs denne till last så att han eller hon kan ta ställning till på vilka punkter försvaret kan inriktas. (Se till exempel Högsta domstolens beslut den 21 maj 2023 i mål nr B 7230-22).

När flera personer åtalas för att ha utfört ett brott tillsammans och i samförstånd krävs inte att åklagaren i gärningsbeskrivningen närmare preciserar vad var och en av de tilltalade har gjort inom ramen för den brottsliga gärningen (se NJA 2002 s. 489, jfr även NJA 2006 s. 535). Om åklagaren har preciserat vad varje tilltalad har gjort sig skyldig till anses det dock bindande för domstolen. Prövningen av vilket handlande som på individnivå ska läggas till grund för en fällande dom begränsas då till att avse de moment som åklagaren har angett för var och en av de medverkande (se Nordh, Processens ram i brottmål [2019, JUNO], s. 34).

Som en allmän utgångspunkt gäller i och för sig att gärningsbeskrivningen får tolkas i belysning av det lagrum och den brottsbeteckning som åklagaren har angett. En tolkning av en gärningsbeskrivning får dock inte leda till att en dom baseras på något för den tilltalade överraskande moment, som han eller hon inte har haft möjlighet att försvara sig emot. (Se a. beslut).

I detta mål har åklagaren preciserat vad var och en av de tilltalade ska ha gjort sig skyldig till. Gärningsbeskrivningen kan inte anses innefatta ett påstående om att de har gjort något annat än det som åklagaren har angett för var och en av dem och kan inte heller tolkas så. För en fällande dom krävs enligt tingsrätten därför att bedöms styrkt att de tilltalade har agerat på det sätt som åklagaren närmare gjort gällande (jfr till exempel Hovrätten över Skåne och Blekinges dom den 30 november 2022 i mål nr B 3374-22).

Beviskrav och bevisvärdering

Liksom i brottmål i allmänhet krävs för fällande dom i mål om sexualbrott att domstolen genom den utredning som har lagts fram finner det ställt utom rimligt tvivel att den åtalade har begått den gärning som åklagaren påstår. Detta är ett högt ställt beviskrav.

Utgångspunkten är att det råder fri bevisprövning. Högsta domstolen har framhållit att bevisbedömningar ska vara grundade på rationella skäl samt att analysen ska vara objektiv och ske strukturerat så att en omsorgsfull värdering av bevisningen säkerställs (se NJA 2015 s. 702.) I rättsfallet

uttalas att det inte är möjligt att ange en modell för bevisbedömningen som kan tillämpas i alla olika typer av mål.

I ett fall som detta bör enligt tingsrätten bedömningen till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståendet. Det förhållandet att den tilltalade kan konstateras i något avseende ha lämnat medvetet felaktiga uppgifter kan i princip inte tillmätas värde som bevisning till stöd för att åklagarens påstående är riktigt. Först om åklagarens bevisning är tillräcklig ska den tilltalades berättelse och bevisningen som stöder denna värderas som motbevisning till det som lagts henne eller honom till last (se a. rättsfall och NJA 2017 s. 316 I). Även vid detta tillvägagångssätt ska den värderingen av olika bevis emellertid ske med beaktande av alla omständigheter som har betydelse vid den värderingen (se Högsta domstolens dom den 14 februari 2023 i mål nr B 5952-21).

Högsta domstolen har i flera rättsfall uttalat sig om bevisvärdering i mål om sexualbrott (se till exempel NJA 2010 s. 671 och även NJA 2009 s. 447 I och II). I rättsfallen uttalas att en trovärdig utsaga från målsäganden i förening med vad som i övrigt har framkommit i målet kan vara tillräckligt för en fällande dom.

Bevisning om själva händelsen består i ett våldtäktsmål ofta främst av parternas berättelser. Det är svårt att bedöma en utsaga med ledning av det allmänna intryck som förhörspersonen ger eller av icke verbala faktorer i övrigt. I första hand finns det därför anledning att lägga vikt vid faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan.

Högsta domstolen har angett ett antal kriterier som kan vara behjälpliga vid bedömningen av utsagorna. Ofta finns det anledning att lägga vikt främst vid sådana faktorer som avser innehållet i berättelsen som sådan, exempelvis i vad mån den är klar, lång, levande, logisk, rik på detaljer, påvisat sanningsenlig i viktiga enskildheter samt fri från felaktigheter, motsägelser, överdrifter, svårförklarliga moment, konstansbrister, dåligt sammanhang eller tvekan i avgörande delar. Däremot ställer det sig många gånger svårt att bedöma utsagan med ledning av det allmänna intryck som målsäganden ger eller av icke-verbala faktorer i övrigt (se NJA 2010 s. 671). Kriterierna har varit föremål för sakkunnig analys, som tagit sin utgångspunkt i tillgänglig forskning på området. Slutsatserna i analysen är bl.a. att det förhållandet att en utsaga är klar, lång och detaljrik ofta kan vara tecken på att den är sann, medan det saknas egentligt stöd för att anse att konstansbrister (i bemärkelsen att lägga till eller ta bort information) är ett kriterium på bristande tillförlitlighet. Det finns dock anledning att vara observant på att kriterierna kan vara svåra att använda vid bedömning av utsagor från personer som av olika skäl har en bristande förmåga att uttrycka sig muntligen (se NJA 2017 s. 316 I).

I våldtäktsmål bygger bevisningen, utöver parternas berättelser, vidare inte sällan på att målsäganden efter händelsen berättat om den för andra personer som hörs som vittnen. Det är då inte i egentlig mening fråga om utredning som tar sikte på den påstådda gärningen, eftersom vittnena inte har gjort några egna iakttagelser av själva händelsen. Sådana uppgifter kan emellertid tillsammans med vittnenas egna iakttagelser av exempelvis målsägandens beteende och reaktioner efter händelsen i vissa fall utgöra ett indirekt stöd för målsägandens berättelse (se a. rättsfall)

I förevarande mål förekommer både sådan bevisning som nyss nämnts och bevisning som mera tar sikte på iakttagelser i direkt eller mycket nära anslutning med den påstådda gärningen. Även teknisk bevisning i form av DNA-analyser m.m. förekommer.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Inledning

Om det finnes styrkt att de tilltalade har haft samlag, eller genomfört en annan sexuell handling som enligt 2011 års lagreglering är jämförlig med samlag, med målsäganden är de objektiva förutsättningarna för våldtäkt mot barn uppfyllda. För straffansvar krävs emellertid att de även insåg eller hade skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år, enligt då gällande bestämmelsen i 6 kap. 13 § brottsbalken. Om det inte är styrkt att så var fallet måste tingsrätten pröva huruvida

gärningen har utövats genom sådant tvingande våld eller otillbörligt utnyttjande av målsägandens utsatta situation som påståtts av åklagaren och som ligger till grund för andrahandsyrkandet om ansvar för våldtäkt enligt den bestämmelsen i 6 kap. 1 § brottsbalken som gällde 2011. Vid sin prövning kan tingsrätten inte beakta de lagändringar som har genomförts på området sedan 2011. Den syn som lagstiftaren numera har på sexualbrott, innefattande bland annat den så kallade samtyckeslagstiftningen, kan alltså inte läggas till grund för prövningen i målet (se ovan under rubriken äldre lag ska tillämpas).

Tingsrättens bedömning kommer som sagt till en början ta sikte på den bevisning som har åberopats till stöd för gärningspåståendet. Här är målsägandens uppgifter av central betydelse och avgör vilka krav som ska ställas på stödbevisningen. Först om åklagarens bevisning är tillräcklig för att beviskravet i brottmål ska anses uppfyllt kommer de tilltalades berättelser och bevisningen som stöder dessa värderas som motbevisning till det som lagts dem till last (se ovan under rubriken beviskrav och bevisvärdering).

Övergripande angående bevisningen

Detta mål skiljer sig delvis från andra brottmål som tingsrätten har att pröva. Detta eftersom förundersökningen inleddes redan i april 2011 varefter förhör med målsäganden och de tre vittnena Rebecca, Rosalie och Sara genomfördes i närtid, men åtal väcktes först 2023.

Tingsrätten har tillåtit åklagaren att åberopa och spela upp videoförhören med målsäganden och vittnen Rebecca och Sara med stöd av 35 kap. 14 § rättegångsbalken (inspelningen med Rosalie har som sagt försvunnit).

En fördel med videoförhör som säkrats i ett tidigt skede i närmare anslutning till en åtalad gärning är att de hördas minnesbilderna då kan antas ha varit klarare. Det måste dock beaktas att bevisvärdet av sådana videoförhör kan påverkas av hur de har genomförts.

Videoförhörens ljud- och bildförhållanden har varit goda. Tingsrätten har även kunnat följa videoförhören i form av transkriberingar av de hördas berättelser (vilka dock innehåller vissa fel). Vidare får videoförhören i förevarande fall anses ha genomförts på ett mestadels adekvat sätt och förhørsledaren har i huvudsak ställt öppna frågor. Vissa delar av de bakomliggande omständigheterna och beskrivna händelseförloppen har dock avhandlats på ett relativt översiktligt sätt och i somliga avseenden, där de hördas uppgifter delvis framstår som mindre begripliga eller är svåröfrenliga i förhållande till andra förhörspersoners uppgifter, kunde fler följdfrågor ha ställts.

Vidare har inte de tilltalade genom sina försvarare haft möjlighet att ställa följd- eller motfrågor till målsäganden (eller vittnena) under de förhör som spelades in 2011, eftersom det i det skedet inte fanns några identifierade misstänkta gärningsmän. Uppgifterna i dessa förhör måste därför bedömas med försiktighet. Det förhållande att de tilltalade har fått möjlighet att följa upp det som sagts i de videoförhören och ställa kompletterande frågor under huvudförhandlingen innebär visserligen att deras rättigheter har tillgodosetts i detta avseende. Det sagda avhjälp dock inte helt den försiktighet som är påkallad. Detta eftersom lång tid förflutit och målsäganden, Rebecca och Sara förklarat sig ha bristande minnesbilder från den aktuella kvällen 2011 och av vad som föregått denna. Några skäl att ifrågasätta deras påstående föreligger inte, eftersom det rör en händelse för över 12 år sedan när de var unga och, i varierande grad, hade intagit alkohol. Den osäkerhet som uppspelningen av de gamla videoförhören medför har därför inte varit möjlig att till fullo åtgärda.

På grund av den tid som förflutit, och med hänsyn till de därigenom försämrade minnesbilderna, kommer tingsrättens prövning av åklagarens bevisning till stor del behöva utgå från en bedömning av de uppgifter som lämnades 2011. Ovanstående påpekanden är därför av vikt.

Av samma anledning måste de uppgifter som målsäganden, Rebecca och Sara, men även Rosalie, har lämnat vid huvudförhandlingen behandlas med försiktighet, i vart fall när det är fråga om uppgifter till de tilltalades nackdel. Detsamma gäller som utgångspunkt förhören med målsägandens mamma, Daniel

och Milad. Till detta kommer att videoförhöret med Rosalie inte har kunnat återfinnas, och därmed vid behov inte kunnat förebringas som jämförelse mot de uppgifter som hon lämnat vid huvudförhandlingen, vilket är en brist i utredningen. Inte heller en transkribering av detta förhör har funnits att tillgå, utan endast en sammanfattning.

Det sagda innebär dock inte att det förhållandet att förhörspersonerna inte har kunnat komma ihåg delar av vad som hände 2011 nödvändigtvis medför att de uppgifter som de då lämnade måste bedömas sakna trovärdighet eller tillförlitlighet. På grund av den långa tid som har förflutit framstår en sådan glömska som högst sannolik. Omvänt vore det anmärkningsvärt, och ägnat att resa vissa frågetecken, om de i alla delar i detalj hade kunnat redogöra för förhållanden för 12 år sedan.

Som redan antytts måste berättelserna från målsäganden, Rebecca, Rosalie och Sara vidare bedömas med viss försiktighet utifrån uppgifterna att samtliga hade druckit alkohol under den aktuella kvällen. Av deras berättelser, och till viss del även utifrån de tilltalades uppgifter, framgår det att målsäganden har varit berusad och att hennes berusningsgrad kan antas ha stegrats under festens gång. Vad som framkommit avseende Rosalie medför att tingsrätten måste utgå från att även hon varit berusad, och då kraftigt. När det gäller Rebecca och Sara har det däremot inte framkommit några uppgifter om att de ska ha varit berusade i någon större utsträckning, varför lika stor försiktighet inte är påkallad i förhållande till deras uppgifter från 2011. När det gäller Sara framstår det dock som att hon på ett sätt som är svårförklarligt har ändrat sina uppgifter i förhållande till vad hon har berättat under förundersökningen våren 2023. Enligt tingsrätten medför det att viss försiktighet är påkallad vid bedömningen av hennes uppgifter, i allt fall de som hon har lämnat vid huvudförhandlingen.

Avslutningsvis kan det konstateras att både Sara och Rosalie vid huvudförhandlingen har gett uttryck för att de i sina videoförhör från 2011 i viss mån har undanhållit uppgifter eller felaktigt redogjort för sin uppfattning av vad som hände den aktuella kvällen. Båda har dock varit tydliga med att de inte anser sig ha lämnat några felaktiga uppgifter avseende de iakttagelser de då gjort avseende målsäganden. Sara har under alla förhållanden redan i sitt videoförhör gett uttryck för att hon, utifrån sina egna iakttagelser, ifrågasatte att målsäganden hade blivit våldtagen. Enligt tingsrätten är det dock hennes iakttagelser i sig som är relevanta, snarare än den bedömning som hon själv har gjort av dessa. Särskilt eftersom hennes tolkning synes grunda sig på en stereotyp bild av hur en överfallsvåldtäkt går till och inte på vad som kan utgöra våldtäkt mot barn.

Målsägandens uppgifter är i viss utsträckning trovärdiga

Målsäganden har i videoförhören på ett till största delen klart och sammanhängande sätt, i förening med detaljer i vissa delar, berättat i enlighet med gärningsbeskrivningen. I huvudsak innehåller hennes berättelse i sig inte heller några uppenbara motsägelser. Annat har heller inte framkommit än att hon vad gäller händelseförloppet i stora drag har berättat på ett sätt som liknar de uppgifter som hon lämnade under ett inledande förhör på sjukhuset. Att uppgifterna delvis skiljer sig åt framstår inte som särskilt anmärkningsvärt med beaktande av att hon då uppfattades ge ett förvirrat intryck som till viss del kunde bero på alkoholintag. Vidare har hon framstått som mån om att lämna korrekta uppgifter när hon ställts mer specifika följdfrågor samt att inte överdriva när hon till exempel beskrivit en av de tilltalades agerande som försiktigt. I vissa avseende är berättelsen dock mer detaljfattig, svaren präglade av en avsaknad av uppgifter och beskrivningen av delar av händelseförloppet inte lika lättbegriplig. Sådana brister måste dock i någon mån relateras till hennes då unga ålder samt till det förhållandet att hon återger något som inträffat när hon enligt sina egna uppgifter varit alkoholpåverkad. Det kan alltså finnas naturliga förklaringar till att målsägandens berättelse har vissa brister. Oavsett det blir följden att det i vissa avseende finns mindre att ta fasta på vid tingsrättens bedömning, vilket gör värderingen av utsagan något osäker. Sammantaget framstår dock målsägandens berättelse i videoförhören i sig som mestadels trovärdig.

Bedömningen kompliceras något vid en Jämförelse med vad som framkommit i målet i övrigt genom åklagarens bevisning. Målsägandens uppgifter ges nämligen i vissa centrala delar starkt stöd av den övriga bevisningen, men motsägs i andra (vilket tingsrätten återkommer till). Enligt tingsrätten minskar detta något trovärdigheten av målsägandens berättelse i videoförhören.

Att målsäganden vid huvudförhandlingen har lämnat uppgifter som avviker i förhållande till vad hon berättat 2011 förtar däremot enligt tingsrätten inte det bevisvärde som målsägandens berättelse i videoförhören trots allt har. Målsäganden har reserverat sig utifrån sina numera bristande minnesbilder och till stor del hänvisat till sina uppgifter från 2011, vilka hon menar var korrekta. Som redan konstaterats är förhållande också sådana att tyngdpunkten vid målets prövning måste komma att läggas vid de äldre uppgifter som målsäganden har lämnat.

Det har inte heller framkommit något som ger tydligt stöd för att målsäganden vid tiden för videoförhören skulle ha anledning att utan grund anklaga de tilltalade för en allvarlig brottslig gärning. Att det framkommit att hon långt senare har dömts för övergrepp i rättssak ändrar inte denna bedömning på något avgörande sätt. Särskilt inte eftersom det får anses klarlagt att målsägandens liv har utvecklats i kraftigt negativ riktning sedan hon var 14 år.

Enligt tingsrätten kan man i och för sig inte helt bortse från Saras uppgifter om att målsäganden har hotat henne. Det behöver dock inte tas till intäkt för annat än att målsäganden 2011 har sökt upprättelse för något som inträffat, om än i så fall på ett ytterst olämpligt sätt.

Vid en sammantagen bedömning är förhållande sådan att målsägandens uppgifter i viss utsträckning framstår som trovärdiga, men inte alltigenom. Det måste därför ställas förhållandevis höga krav på styrkan hos den övriga bevisning som åberopas till stöd för åtalet. Det sagda innebär inte att tingsrätten har tagit ställning till om den "tror" på målsäganden och innebär inte heller ett konstaterande av att hon medvetet lämnat oriktiga uppgifter.

Tillsammans med den övriga bevisningen är det styrkt att de tilltalade har begått del av gärningen

Vad som på ett övergripande plan framkommit i målet

Det är utrett att de tre tilltalade befann sig med målsäganden och hennes tre vänner under den aktuella kvällen och att deras festande i huvudsak ägde rum på bryggan, utan några andra personer närvarande. Likaså är det klarlagt att Mohammad är den person med tandställning som kallades för Momme och bar en blå jacka men i övrigt var mörkt klädd, att Johan hade vit tröja eller vitt linne och att Salwan var den som kallades för Ramis eller liknande och hade en blå tröja eller ett blått linne. Det har även framkommit att målsäganden och flera, eller alla, av de tilltalade kysstes. Ett visst ömsesidigt intresse till det är således tydligt, även om det kan ha varit präglad av berusning. Det får också anses utrett att de tre tilltalade betett sig på ett sexuellt gränsöverskridande sätt också mot i alla fall Sara och Rosalie.

Någon i alla delar enhetlig bild av kvällens händelseförlopp har dock inte framkommit. Trots detta konstaterande är det genom åklagarens bevisning utrett att målsäganden lämnades ensam med de tilltalade sedan hennes vänner hade sagt adjö men målsäganden ville stanna, och att målsäganden sedan hon skrikit återförenades med sina vänner. Någon annan slutsats än att hon då, och senare under kvällen/natten, har varit mycket ledsen går inte dra.

Det har även framkommit att målsäganden i mycket kort efter festens uppbrott, och även senare under kvällen och därefter, har berättat för vänner, anhöriga och myndighetspersonal att hon hade blivit våldtagen. I i vart fall delar av dessa kontakter har hon på ett övergripande plan berättat om övergreppet på ett sätt som stämmer överens med vad hon senare utvecklat i videoförhör, dvs. att tre killar utförde vaginala, anala, och orala sexuella handlingar med henne. Att målsäganden påverkats negativt av händelsen får också anses klarlagt. Tillsammans med påträffandet av Mohammeds DNA talar detta som utgångspunkt tydligt för att sexuella handlingar förekommit mellan de tilltalade och målsäganden och att de i vart fall avslutats på ett sätt som föranlett målsäganden att reagera kraftigt.

Att målsägandens beskrivning av omständigheterna och hennes eget agerande i samband med de sexuella handlingarna i vissa delar inte får stöd, eller motsägs, av hennes vänners uppgifter förändrar

inte denna övergripande slutsats. Enligt tingsrätten framgår det av videoförhören med målsäganden att hon till viss del har haft svårt att placera sådana omständigheter i ett kronologiskt händelseförlopp och att det för henne har varit svårt att precisera när hon till exempel har skrikit. Enligt tingsrätten motsäger inte heller hennes avsaknad av skador, enligt den på sjukhuset genomförda undersökningen, hennes beskrivning av det inträffade. Inte heller avsaknaden av DNA-träffar som knyter målsäganden och Salwan och Johan till varandra motsäger med någon direkt styrka tingsrättens slutsats. Detta eftersom målsäganden, med ett undantag som tingsrätten återkommer till, inte har redogjort för någon ejakulering och då Salwan och Johan inte har undersökts för spår från henne i anslutning till händelsen.

Tingsrättens övergripande konstaterande räcker dock inte för att hålla de tilltalade straffrättsligt ansvariga. Som tingsrätten har redogjort för måste det vara styrkt de tilltalade utfört de handlingar som preciseras i gärningsbeskrivningen (se ovan under ramen för tingsrättens prövning). Avgörande blir därför vilken stödbevisning som presenterats i dessa olika delar.

Åklagarens gärningsbeskrivning, och målsägandens uppgifter, kan indelas i tre huvudsakliga skeenden. Ett första mellan Mohammad och målsäganden som har ägt rum vid en vägg, ett andra som ägt rum mellan Salwan och Johan och målsäganden vid ett buskage och ett tredje som ägt rum mellan samtliga tilltalade och målsäganden på bryggan.

Vissa av de sexuella handlingarna är styrkta...

När det gäller *det första skeendet* har målsäganden och de tre närvarande vittnena lämnat uppgifter om att målsäganden och Mohammed tillsammans avlägsnat sig från bryggan och varit utom synhåll, vilket även har getts visst stöd av vad de tilltalade berättat. Att det redan 2011 fanns byggnader i nära anslutning till bryggan har kunnat bekräftas av bilder. Vidare har målsägandens redogörelse för Mohammeds närmare sexuella agerande varit förhållandevis detaljerat och tydligt i videoförhören, innehållande uppgifter om att han använde sin egen saliv som glidmedel och försökte sätta på sig en kondom. Annat har inte framkommit än att hon i sitt inledande förhör och i videoförhören med henne har berättat på ett i huvudsak liknande sätt. Vidare kan det inte förväntas att en person, framför allt i ung ålder och i samband med alkoholintag, agerar på ett visst rationellt sätt efter ett sexuellt övergrepp. Det förhållandet att målsäganden enligt sina egna uppgifter inte sagt något till sina vänner direkt efteråt är därför inte av avgörande betydelse. Påträffandet av Mohammeds DNA talar även det starkt för att samlag eller liknande har förekommit mellan honom och målsäganden under kvällen, även om förhållandet inte kan knytas till en viss del av händelseförloppet. Det ger dock som sådant ett visst stöd till målsägandens uppgifter även i denna del. Att målsäganden i polisförhör under våren 2023, eller vid huvudförhandlingen, inte har kunnat bekräfta det aktuella gärningsmomentet eller delar av detta förtar inte den styrka som åklagarens bevisning sammantaget har. Åklagarens bevisning i denna del är därför sådan, att det sett utifrån denna, som utgångspunkt är styrkt att Mohammed, i enlighet med det sätt på vilket gärningsbeskrivningen måste uppfattas, har försökt penetrera målsägandens vagina och att deras könsdelar därvid har varit i kontakt. Därmed är de objektiva förutsättningarna för våldtäkt mot barn uppfyllda (se prop. 2004/05:45 s. 135 och 143).

Vad Mohammad har berättat, eller vad som i övrigt framkommit i målet, ändrar inte denna bedömning. Hans uppgifter om att samtliga närvarande reagerat eller skrattat över att målsäganden sett honom kasta en kondom har inte bekräftats av någon av de andra personer som var närvarande. Därtill har han först vid huvudförhandlingen sagt sig komma ihåg att han spillde sperma på sin hand och sina byxor, vilket inte förtjänar tilltro. Även stora delar av hans övriga uppgifter saknar tydligt stöd i utredningen i stort.

Beträffande *det andra skeendet* har målsäganden även i denna del i videoförhören lämnat en förhållandevis klar redogörelse för de sexuella handlingarna, även om uppgifterna om upptakten och händelseförloppet kring handlingarna börjar bli något mer otydliga. Någon osäkerhet beträffande vem som gjort vad när de kommer till de sexuella handlingarna har dock inte framträtt i hennes uppgifter. Inte heller i nu aktuell del synes målsäganden i avgörande delar ha lämnat motstridiga uppgifter i sitt inledande förhör och i videoförhören med henne. Hon har även bekräftat delar av de uppgifter som hon lämnade 2011 vid huvudförhandlingen. Att det 2011 fanns buskage i nära anslutning till bryggan har

framgått av bilder. Vidare har Sara i sitt videoförhör lämnat uppgifter med innebörden att målsägandena och de tilltalade gick mot, eller befann sig nära, ett buskage. Till detta kommer att Rebecca, vars uppgifter i videoförhör framstår som något säkrare än de övrigas, har berättat att hon påträffade målsäganden i just ett buskage sedan hon vänt åter mot festplatsen efter det skrik som hördes. Målsägandens uppgifter med innebörden att förfarandet avbröts på grund av hennes vänners agerande ges alltså visst stöd. Rebecca har i enlighet med målsäganden dessutom berättat att denna kommit till fötter med hjälp av någon av de tilltalade, samt att en av dem knäppte sin gylf. Även om det framkommit att målsägandenas vänner inte hade avlägsnat sig långt från platsen har de samtliga lämnat uppgifter med innebörden att det förflutit viss tid under vilken de sexuella handlingarna har kunnat äga rum. Att målsäganden i tiden placerat det inträffade till före hennes vänner sagt adjö finner avslutningsvis en naturlig förklaring i hennes svårigheter att i kronologisk ordning redogöra för allt som utspelat sig under kvällen.

Det sagda talar med viss styrka för att Salwan och Johan har genomfört de sexuella handlingar med målsäganden som i denna del omfattas av åklagarens gärningspåstående. Målsäganden har visserligen lämnat uppgifter som kan uppfattas som att Salwan fått utlösning i hennes mun, men någon sperma har inte påträffats där. Med beaktande av uppgiftens osäkerhet, och då det av utredningen framgår att målsäganden ätit eller druckit innan hon undersöktes på sjukhuset, motsäger dessa förhållanden inte åtalet i denna del. Till det sagda kommer att Johan under förundersökningen berättat att han i alla fall har försökt ha samlag med målsäganden och att Salwan enligt Milads uppgifter medgett att målsäganden har utfört oralsex på honom. När det gäller Milads uppgifter avser dessa visserligen ett samtal för lång tid sedan. Han har dock framstått som säker på sin sak och av hans övriga uppgifter framgår det att samtalet rörde något som han upprördes av och fäste vikt vid. Han har även lämnat uppgifter med innebörden att det var han som tog initiativ till samtalet och konfronterade de tilltalade. Milads redogörelse avser därmed ett utbyte som synes ha skett under ordnade former och vilket han bör ha goda förutsättningar att minnas. Någon anledning för honom att medvetet lämna felaktiga uppgifter har inte framkommit, med beaktande av att annat inte framkommit än att hans relation med även Johan och Salwan är vänskaplig. Åklagarens bevisning i denna del är därför sammantaget av sådan styrka, att det sett utifrån denna, som utgångspunkt är styrkt att Johan har genomfört ett samlag med målsäganden och att Salwan fört in sin penis i hennes mun, vilket är en sexuell handling jämförlik med samlag (se prop. 2004/05:45 s. 136 och 143). Därmed är de objektiva förutsättningarna för våldtäkt mot barn uppfyllda beträffande var och en av Johan och Salwan.

Vad Johan och Salwan berättat, eller vad som i övrigt framkommit i målet, ändrar inte denna bedömning. Johans förklaringar till sitt agerande under förundersökningen framstår som svårbegripliga och har, liksom hans övriga uppgifter, ett svagt bevisvärde. Detsamma gäller för Salwans uppgifter som varit av övergripande natur och har getts ett mycket begränsat stöd av vad som i övrigt framkommit i målet.

...men inte alla

Det *tredje skeendet* framstår som mer oklart än de övriga. Målsägandens uppgifter i videoförhören om hur hon hamnade i denna situation eller om hur de sexuella handlingarna närmare utövades är mer kortfattade. I dessa har hon vidare lämnat uppgifter som skiljer sig åt från vad som står antecknat i det inledande polisförhöret med henne, eftersom hon enligt det ska ha berättat att hon var osäker på om Mohammed lyckades penetrera henne analt och att hon inte visste vad Johan gjorde. Även hennes uppgifter om Salwans agerande har 2011 varit kortfattade. Hennes berättelse vid huvudförhandlingen har inte heller kunnat klargöra vad som enligt henne inträffade. Vid dessa förhållanden finns det få hållpunkter för tingsrätten att ta fasta på.

Till detta kommer att målsäganden har placerat det inträffade till tiden efter de sexuella handlingarna i buskaget, vilket är svårförenligt med vad som i övrigt framkommit i målet. Detta kan naturligtvis bero på de svårigheter med kronologi och beskrivningar som målsäganden haft beträffande händelseförloppen längre fram under kvällen. Det sagda medför därför inte att hennes trovärdighet i sig påverkas i någon nämnvärd mån. Inte heller förändrar det de slutsatser som tingsrätten gjort ovan

beträffande de första och andra skeendena. Likväl påverkar det styrkan av åklagarens bevisning beträffande nu aktuell del av gärningen.

Mohammads DNA har visserligen påträffats i bland annat målsägandens analområde, vilket är mycket besvärande för honom och ger stöd för målsägandens uppgifter. Av åklagarens utredning framgår dock att det har varit fråga om ett fåtal spermier. Det har inte heller framgått om DNA-träffen avser en matchning mot provtagning som skett längre upp i ändtarmen eller vid ändtarmsmynningen, varför tingsrätten får utgå från att det senare är fallet. Vid dessa förhållanden framstår det som osäkert om förekomsten sperma i analområdet är en följd av det av målsäganden beskrivna handlandet eller om det kan ha hamnat där på annat sätt.

Mot denna bakgrund är åklagarens bevisning i denna del sammantaget inte av sådan styrka att det högt ställda beviskravet i brottmål är styrkt.

Det är inte styrkt att de tilltalade har insett att målsäganden var under 15 år eller att de haft skälig anledning att anta att hon var under denna ålder

I målsägandens videoförhör har hon uppgett att Mohammad visste hur gammal hon var, men sedan lämnat den vaga uppgiften om att hon trodde att hon berättade det för honom på aq-va-kul. Målsägandens har i och för sig även berättat att Mohammed kunde se hennes ålder på facebook eftersom det där ska ha framgått att hon är född 1996 (vilket födelseår dock inte utesluter en ålder på 15 år 2011). Hon har även berättat att hon tror att också Salwan och Johan visste hur gammal hon var, men att de inte frågade om hennes ålder i samband med festen. Enligt tingsrätten räcker inte målsägandens uppgifter i videoförhören för att det ska vara styrkt att de tilltalade har känt till att hon var under 15 år och någon bevisning om vilka kontakter målsäganden och Mohammad haft på facebook, eller vad hon hade angivit där, har inte presenterats.

Rebecca och Sara har i sina videoförhör inte lämnat några uppgifter om att de tilltalade kände till målsägandens ålder.

Enligt förhørsanteckningarna från förhöret med Rosalie 2011 ska hon visserligen ha uppgett att hon hade berättat för Johan att hon var 13 år. Det är dock endast fråga om en förhørsanteckning (som inte anges vara uppläst och godkänd) avseende uppgifter lämnade av en ung person, som i efterhand vidgått att hon lämnat felaktiga uppgifter kring förhållanden rörande henne själv. Några slutsatser kan därför inte dras av denna.

Polisen Jonathans uppgifter, i förening med vad står antecknat i polisförhöret med Daniel från 2011, kan visserligen uppfattas som att den senare vid aq-va-kul sagt till Mohammad att målsäganden var 14 år. Av förhørsanteckningarna framgår dock inte att det var Mohammad som Daniel tilltalade. Uppgifterna i förhöret om att det var fråga om en blond kille och en utländsk kille med mörkt hår stämmer heller inte omedelbart överens med målsägandens uppgifter i videoförhören om att hon utöver Mohammed även hade umgåtts med Salwan på aq-va-kul, vilken hon och andra har beskrivit som mörkhårig. Målsäganden har heller inte nämnt något om att Daniel sammanträffat med Mohammed och Salwan. Till detta kommer att målsägandens mamma tydligt har härlett Daniels kontakt med Mohammad till ett tillfälle då någon tafsade på målsäganden på aq-va-kul. Målsäganden själv har dock inte sammankopplat Mohammad med denna incident utan har i stället berättat om en 25-åring som hade tafsat på henne vid vad som framstår som ett annat tillfälle än när hon träffade Mohammad. Förhören vid tingsrätten med målsäganden och Daniel har inte rätt ut dessa oklarheter.

Det är visserligen besvärande för de tilltalade att målsäganden och i vart fall Rosalie och Sara vid tingsrätten har gett uttryck för att killarna kände till målsägandens ålder eller att denna gick i högstadiet. De mer konkreta uppgifter som de grundat sin uppfattning på har dock inte framstått som i alla delar säkra. Det är även fråga om nya uppgifter som lämnats först 12 år efter händelsen, vilket manar till försiktighet vid bedömningen av dessa.

Till detta kommer att målsäganden enligt Milad till honom uppgav att hon var 16 eller 17 år, vilket gör att det inte kan uteslutas att målsäganden inte alltid var sanningsenlig kring sin ålder. Milad är visserligen vän till de tilltalade, men har även lämnat uppgifter till nackdel för dessa, varför hans uppgifter inte helt kan underkännas.

Det har inte heller framkommit att målsägandens kroppsutveckling, utseende, uppträdande eller omständigheterna i övrigt var sådant att de tilltalade redan därigenom förstod att hon var under 15 år, eller åtminstone insåg att det fanns en beaktansvärd risk för att så var fallet. Milad har visserligen uppgett att han tyckte att målsäganden såg yngre ut än vad hon uppgav, men alltså inte beskrivit hennes utseende som yngre än en 15-åring. Sammantaget är åklagarens bevisning därför inte tillräcklig för att det, mot de tilltalades förnekande, ska vara styrkt att de tilltalade har haft uppsåt till att målsäganden ännu inte hade fyllt 15 år.

Frågan är därmed om det är styrkt att de tilltalade i vart fall har haft skälig anledning att anta målsäganden var under 15 år.

Den lydelse av 6 kap. 13 § brottsbalken som är aktuell i målet har sitt ursprung i en reglering som infördes i samband med brottsbalkens tillkomst år 1962. Av de ursprungliga förarbetena framgår att bestämmelsen ska tillämpas med stor försiktighet och att det för straffansvar ställs krav på en tämligen hög grad av oaktsamhet (se NJA II 1962 s. 192 och 193). I samband med 2005 års sexualbrottsreform bedömdes att bestämmelsen skulle kvarstå i princip oförändrad. Därvid uttalades att det inte ska dömas till ansvar om barnet har en kroppsutveckling som är naturlig för den som klart passerat åldersgränsen och omständigheterna i övrigt inte ger gärningsmannen anledning att vara på sin vakt. Vidare angavs att det alltså är i gränsfallen som gärningsmannen inte ska kunna undgå ansvar genom att hänvisa till att han eller hon inte haft säker kännedom om barnets verkliga ålder (se prop. 2004/05:45 s. 113 och 114).

I samband med 2018 års lagändring i syfte att stärka det straffrättsliga skyddet vid sexualbrott mot barn vid oaktsamhet (se ovan under rubriken äldre lag ska tillämpas) nämndes det bland annat att det framförts att tillämpningsområdet för bestämmelsen var alltför begränsat och att användandet av kroppsutveckling som grund för rättsliga överväganden inrymmer flera komplikationer. Det anfördes i det sammanhanget att barns pubertetsutveckling varierar avsevärt och nuförtiden generellt sett infaller generellt betydligt lägre åldrar (se prop. 2017/18:177 s. 55).

Tingsrätten ska dock tillämpa den äldre lydelsen av 6 kap. 13 § brottsbalken, vilken i rättspraxis medförde att domstolar ofta fäste ett stort avseende vid målsägandens kroppsutveckling och utseende.

Någon närmare utredning om hur fysiskt utvecklad målsäganden var, eller hur hon i övrig såg ut, har inte förebringats. Av videoförhören med henne är det enligt tingsrätten svårt att säga att hon har sett ut att vara under 15 år. Annat framkommer inte än att målsäganden, som vid den i målet aktuella tidpunkten var nära 15 års gränsen, kan antas ha till fullo genomgått puberteten. Sammantaget kan det enligt tingsrätten inte hållas för visst att då inte kunde uppfattas ha en kroppsutveckling motsvarande en några år äldre person.

Vad som framkommit i övrigt och som behandlats ovan vid uppsåtsprövningen är inte heller tillräckligt för att det ska vara styrkt att de tilltalade haft skälig anledning att anta att målsäganden var under 15 år (jfr NJA 2017 s. 316 II som avsåg en flicka på 14 år och 8 månader).

Inte heller är det styrkt att gärningen har skett genom våld eller att målsäganden har befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd

Oaktat att uppsåt eller oaktsamhet avseende målsägandens ålder inte har styrkts kan andra straffbestämmelser, som till skillnad från 6 kap. 4 § brottsbalken inte innehåller något ålderskrav, bli tillämpliga. I förevarande fall är våldtäktsbestämmelsen i 6 kap. 1 § brottsbalken aktuell.

För att ansvar för våldtäkt ska föreligga måste det dock, utifrån gärningsbeskrivningen och den äldre lydelsen av bestämmelsen, styrkas att de sexuella handlingar som kan läggas de tilltalade till last har skett genom tvingande våld eller genomförts genom att målsäganden befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd som otillbörligen har utnyttjats.

När det gäller frågan om våldsanvändning är det agerande från de tilltalade som målsäganden berättat om i sina videoförhör, och åklagaren angett i gärningsbeskrivningen (dvs. att hålla i målsäganden, bära henne, dra ner hennes kläder och sära på hennes ben), visserligen sådant att det uppfyller kravet i dåvarande 6 kap. 1 § brottsbalken och kan föranleda straffansvar om våldet har varit av sådan karaktär att det utgjort en förutsättning för gärningens genomförande (se prop. 2004/05:45 s. 135).

Målsägandens uppgifter i videoförhören med innebörd att hon flera gånger drogs bort från bryggan, kan ha skrikit även i ett tidigt skede av festen samt bars runt av flera av de tilltalade ges inte något direkt stöd i åklagarens övriga utredning, trots att målsägandens uppgifter får uppfattas som att hennes vänner borde haft förutsättningar att iakttä åtminstone delar av detta agerande. Visserligen har det i videoförhören lämnats uppgifter från målsägandens vänner om att hon inledningsvis inte velat följa med Mohammad och puttats bort denne. Annat har dock inte framkommit än att målsäganden senare frivilligt avlägsnade sig från bryggan tillsammans med honom. Till detta kommer att målsäganden enligt hennes inledande polisförhör beskrivit händelsen i buskaget på ett något annorlunda sätt och uttryckt osäkerhet i frågan om hon då blev buren. Förhören vid huvudförhandlingen har inte bringat någon tydlig klarhet i dessa frågor. Vid dessa förhållanden räcker inte målsägandens uppgifter om det våld som enligt henne ska ha utövats i samband med de sexuella handlingarna. Målsägandens mammas uppgifter om att hon kunde se att våld hade brukats föranleder inte annan bedömning, eftersom de inte finner något direkt stöd i den undersökning som gjordes på sjukhuset. Det är därför inte vara styrkt att gärningarna har genomförts med våld på det sätt som angetts i gärningsbeskrivningen.

Beträffande frågan om målsäganden befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd kan som exempel på situationer som omfattas av begreppets tillämpningsområde nämnas att någon på grund av till exempel kraftig berusning eller narkotikapåverkan inte har förmågan att uppfatta att han eller hon utsätts för sexuella närmanden eller att en person som på grund av sjukdom eller kroppsskada inte kan värja sig eller inte förmår uppfatta gärningens innebörd (se prop. 2004/05:45:s 137). Det kan också nämnas att även en situation då någon saknar hämningar på grund av berusning eller drogpåverkan kan utgöra ett sådant hjälplöst tillstånd som avses med straffbestämmelsen. För en sådan bedömning krävs dock enligt rättspraxis att det varit fråga om en så atypisk påverkan att personen kan sägas inte ha varit ansvarig för sina handlingar (se NJA 2004 s. 231).

I sammanhanget kan det konstateras att bestämmelsen om våldtäkt utvidgades 2018 på så sätt att fler sexuella utnyttjanden kriminaliserades som denna brottstyp, genom att begreppet "hjelplöst tillstånd" ersattes av det vidare begreppet "särskilt utsatt situation" (se ovan under äldre lag ska tillämpas). Detta gjordes sedan begreppet hjälplöst tillstånd i förarbetena beskrivits som problematiskt och i delar oklart samt det bedömts ha fått en snäv tillämpning, vilket sades innebära eller kunde komma att innebära att situationer som borde omfattas av begreppet faller utanför dess tillämpningsområde. Mot denna bakgrund ansågs det finnas ett behov av att i någon mån utvidga tillämpningsområdet. Utvidgningen sades ta sikte på det otillräckliga skydd mot sexuella övergrepp som fanns för personer som utan att vara i ett hjälplöst tillstånd ändå befinner sig i ett särskilt utsatt läge. Dock kan inte heller denna lagändring beaktas.

Enligt tingsrätten är det utrett att målsäganden var påtagligt alkoholpåverkad under den aktuella kvällen. Målsäganden har vidare i sitt videoförhör och vid tingsrätten gett uttryck för att hon delvis inte var vid medvetande under kvällen. Hennes svårigheter att 2011 beskriva delar av händelseförloppen kan också anses ge visst stöd för att så kan ha varit fallet. Att hon var så pass berusad finner dock inget tydligt stöd i den övriga utredningen från 2011. Annat har inte framkommit av hennes vänners uppgifter m.m. än att målsäganden, även om hon beskrivits som kraftigt berusad, var orienterad i tid, rum, person och situation. Något blodprov som hade kunnat bringa klarhet i hennes berusningsgrad togs heller inte i närmare anslutning till händelsen. Till detta kommer att det inte helt kan bortses från att

Daniel inte har beskrivit målsäganden som berusad i någon kraftigare grad när han påträffade henne, vilket bör ha skett någon timme efter festens uppbrott. Vid dessa förhållanden räcker inte målsägandens uppgifter för att det ska vara styrkt att hon på grund av berusning ska anses ha varit i ett sådant hjälplöst tillstånd som avses i den aktuella straffbestämmelsen. Det har heller inte tydligt framkommit, eller uttryckligen påståtts i gärningsbeskrivningen, att de yttre omständigheterna sammantagna med målsägandens berusning varit sådana att hon därigenom befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd (jfr NJA 1997 s. 538).

De tilltalade ska därför frikännas – sammanfattning

Sammanfattningsvis har tingsrätten alltså, utifrån ett till stora delar äldre utredningsunderlag, och med tillämpning av äldre lag, kommit fram till följande. Det är styrkt att de tilltalade var och en har genomfört samlag, eller sexuella handlingar jämförbara med samlag, med målsäganden. Däremot är det inte ställt bortom rimligt tvivel att de har haft uppsåt till att målsägandens var under 15 år eller att de har haft skälig anledning att anta att så var fallet. Eftersom tingsrätten inte heller har funnit det styrkt att gärningarna har genomförts med våld eller att målsäganden befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd ska de tilltalade frikännas.

Därmed ska målsägandens begäran om skadestånd lämnas utan bifall

Målsägandens skadeståndsanspråk grundar sig helt på åtalet. Eftersom de tilltalade frikänns från detta ska de tilltalade inte förpliktas betala skadestånd till henne.

Ersättningsfrågor

Den ersättning som Mohammed och Johans offentliga försvarare har begärt är med hänsyn till målets omfattning och karaktär skälig. De ska därför beviljas begärd ersättning. På grund av utgången i målet ska dessa kostnader stanna på staten. Likaså har Salwan begärt skälig ersättning för sina kostnader för det arbete m.m. som hans privata försvarare har utfört, vilken ska bekostas av allmänna medel.

Rätten

Rådmannen Lars Swedenborg samt nämndemännen John Hansen, Berit Landelius och Kerry Molin

Rätten är enig.

Digitalt signerad av rådmannen Lars Swedenborg

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Malmö tingsrätt senast den 25 juli 2023.

Överklagandet ska vara skriftligt. Malmö tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Malmö tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Malmö tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Malmö tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten över Skåne och Blekinge skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten över Skåne och Blekinge tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?*Brottmålsdelen*

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Malmö tingsrätt eller Hovrätten över Skåne och Blekinge om du har frågor.